

GÖTEBORGS UNIVERSITET
INST FÖR GLOBALA STUDIER

EN NY MAKTFAKTOR I EN VÄRLDSORDNING I FÖRÄNDRING

EN KVALITATIV STUDIE AV THE NEW DEVELOPMENT BANK, VÄRLDSBANKEN OCH GLOBAL GOVERNANCE

Amanda Svensson

Göteborgs Universitet

Institutionen for Globala studier

Examensarbete för kandidatexamen i Globala studier

Bachelor thesis in Global Studies

Vårterminen 2015

Handledare: Lennart Wohlgemuth

Abstract

During the last decades, the international political and financial landscape has changed dramatically. China surpassed the U.S as the world's largest economy in purchasing-power-parity terms in 2014 and emerging economies now account for around 50 % of global GDP. However, despite this power shift accompanying the rise of emerging economies, the representation in international financial institutions is still biased towards advanced economies. The so called BRICS-countries – Brazil, Russia, India, China and South Africa – account for more than 20 % of global GDP but hold only 13 % of the voting power in the World Bank (WB). In July 2014 the BRICS-countries announced the establishment of the New Development Bank (NDB). The aim of this study is to shed light on this power shift accompanying the rise of emerging economies. Furthermore, as an illustration of this, the aim is to compare NDB and WB, to find out if there are any differences between the two development banks in order to try to clarify whether and in what ways NDB is an alternative to WB. The method applied is a qualitative text analysis, with which research reports, news articles and other texts concerning how the NDB is portrayed, are examined. The comparison between the two banks focuses on the Articles of Agreement of each bank. With reference to the context of changed political and financial landscape, the theoretical framework applied consists of the concepts power, governance and conflict. The main findings of this study are that the establishment of NDB is portrayed as a major political move; as an institution that gives voice to emerging economies and developing countries; and as an alternative source to financing with a possibly alternative approach to development. Furthermore, this study also shows that the differences most prominent between NDB and WB are the ones concerning the banks' governance structure, regulations about voting power in particular. By applying the theoretical framework of this study, these findings lead to the conclusion that the establishment of NDB is a manifestation of the conflict in global governance accompanying the shift of power in the international landscape. Furthermore, by bypassing existing institutions and establishing their own, along with the similarities between the two banks' financial instruments and business model, the establishment of NDB shows what the BRICS perceives global governance being in need of: not of radically different financial models, but of a more multilateral governance structure.

Keywords: BRICS, World Bank, NDB, global governance, power, conflict

Nyckelord: BRICS, Världsbanken, NDB, global governance, makt, konflikt

Innehåll

1	Introduktion	5
1.1	Inledning och problemformulering.....	5
1.2	Syfte och frågeställningar	8
1.3	Avgränsningar	9
1.4	Bakgrund	9
1.4.1	BRICS	10
1.4.2	Världsbanken.....	11
2	Teori.....	14
2.1	Tidigare forskning	14
2.2	Teoretiskt ramverk.....	15
2.2.1	Makt	15
2.2.2	Governance.....	16
2.2.3	Konflikt	17
3	Metod	19
3.1	Metodologi och analytisk metod	19
3.2	Urval och material	20
3.3	Forskarens roll	22
4	Resultat	23
4.1	Hur NDB framställs i den nuvarande debatten.....	23
4.1.1	Mottagande av banken och investeringsbehov.....	23
4.1.2	Lånevillkor och kreditvärdighet	24
4.1.3	En annan syn på utveckling?	26
4.1.4	NDB och Världsbanken	28
4.1.5	Utmaningar.....	29
4.2	Skillnader mellan NDB och Världsbanken i grundläggande styrdokument.....	30
4.2.1	Bankernas syfte	30
4.2.2	Medlemskap	31
4.2.3	Huvudkontor.....	32
4.2.4	Auktoriserat och tecknat kapital.....	32
4.2.5	Röststyrka och andelsteckning	33
4.2.6	Organisation och ledning	34
4.2.7	Resursanvändning	36
4.2.8	Operationella villkor	37
5	Analys	39

5.1	Hur NDB framställs i den nuvarande debatten.....	39
5.2	Skillnader mellan NDB och Världsbanken i grundläggande styrdokument.....	42
6	Avslutande diskussion	46
6.1	Sammanfattande slutsatser	46
6.1.1	Hur NDB framställs i den nuvarande debatten	46
6.1.2	Skillnader i grundläggande styrdokument.....	47
6.1.3	Slutsats	48
6.2	Förslag på vidare forskning	49
7	Källförteckning	50
7.1	Böcker och artiklar	50
7.2	Webbsidor.....	52

1 Introduktion

I detta kapitel introduceras studiens ämne i en inledning, varefter studiens problemformulering diskuteras. Därefter presenteras syfte och frågeställningar, och en beskrivning av hur studien avgränsats görs. Introduktionskapitlet avslutas med en kort bakgrundsbeskrivning av BRICS-samarbetet och Världsbanken.

1.1 Inledning och problemformulering

De senaste decennierna har det globala politiska och ekonomiska landskapet kraftigt förändrats. Tillväxt- och utvecklingsländers¹ del av global BNP har närmare dubblerats sen 60-talet till omkring 50 % år 2014 (Kose & Ozturk, 2014, september), samma år passerade Kina USA som världens största ekonomi i termer av köpkraftsparitet² (The Economist, 2014, 11 oktober) och det senaste decenniet har tillväxt- och utvecklingsländerna stått för 70 % av den globala tillväxten medan USA och Europa har upplevt den största recessionen sedan 1930-talet (Kose & Ozturk, 2014, september). Denna förändring har bland annat bidragit till ett större kinesiskt närvarande i andra tillväxt- och utvecklingsländer, och kinesiska infrastrukturinvesteringar i utbyte mot råvaror. Kinas egen utvecklingsbank *China Development Bank* har försett tillväxt- och utvecklingsländer med mer pengar än något annat land, och erbjuder redan nu fler lån än Världsbanken (Solana, 2015, 7 april). Inte bara Kinas verksamhet inom utvecklingssamarbete har ökat. Generellt så har så kallat *South-South Development Corporation* (utvecklingssamarbete mellan tillväxt- och utvecklingsländer) ökat markant de senaste åren. Mellan 2006 och 2011 dubblerades denna typ av samarbete, och dess andel av det totala globala utvecklingssamarbetet ökade från 6,7 % till 10 % (United Nations, 2014). Denna typ av samarbete präglas ofta av ett fokus på ömsesidigt utbyte, utan yrkanden på en speciell utvecklingsagenda eller förutbestämda policier (United Nations, 2014). Betydelsen av *South-South* samarbete tydliggjordes ytterligare i oktober 2014, när representanter från 21 asiatiska länder med Kina i spetsen, signerade en överenskommelse om att starta *the Asian Infrastructure Investment Bank* (AIIB), som liksom namnet antyder kommer att bedriva utlåningsverksamhet till infrastrukturprojekt i Asien (The Economist, 2014, 11 november). Inbromsad tillväxt för etablerade ekonomier, och tillväxt- och

---

¹ IMF klassificerar länder utifrån ett lands BNP/capita, exportdiversifiering samt dess integrering i det globala finansiella systemet. Världens länder delas utifrån dessa kriterier in i två huvudgrupper: avancerade ekonomier och tillväxt- och utvecklingsländer. Avancerade ekonomier utgörs av eurozonen, EU, G7 och ett antal avancerade ekonomier utanför dessa samarbeten, till exempel Hongkong och Australien (för specifik information gällande olika länder, se IMF, 2015). Denna terminologi används genomgående i uppsatsen.

² Köpkraftsparitet, *Purchasing Power Parity* (PPP) är ett sätt att beräkna länders relativa bruttonationalinkomst för att på ett enklare sätt kunna jämföra olika länders levnadsstandard (Todaro & Smith, 2011).

utvecklingsländers ökande andel av både den globala ekonomin och det globala utvecklingssamarbetet, visar på en markant förändring av det globala politiska och ekonomiska landskapet. De globala ekonomiska centrumen förflyttas, och i och med en förändring i ekonomiskt inflytande, äger också en maktförskjutning i internationell styrning, *global governance*, rum (Pant, 2013).

Den pågående maktförskjutningen exemplifieras bland annat av att kritik har rests gentemot strukturen i den internationella styrningen: gentemot internationella organisationer för att inte ge tillväxt- och utvecklingsländer ett inflytande i organisationerna som motsvarar dessa förändringar. Kritiken har gällt röstningsstrukturen i internationella finansiella institutioner (IFIs), såsom Bretton Woods-institutionerna Världsbanken och Internationella Valutafonden (IMF), och även sammansättningen i Förenta Nationernas (FN) säkerhetsråd, där fem av de femton medlemmarna är permanenta medlemmar med vetorätt³ (United Nations, u.å.). Enligt kritiker speglar inte den internationella styrningsstrukturen den förändrade globala ekonomin och inte heller den därtill förändrade maktstrukturen, då tillväxtstarka utvecklingsländers andel av globala BNP inte motsvaras av lika stor röstandel i IFIs (Pant, 2013). Gail Hurley vid FNs utvecklingsprogram UNDP konstaterar att

”Both the IMF and World bank have structures that are weighted very heavily in favor of the US and Europe, and emerging economies and low income countries have much lower shares in both institutions.” (Hurley, 2014)

Behovet av en omstrukturering av röstningsstrukturen i Världsbanken diskuterades redan 2002 vid en FN-konferens, där det beslutades att tillväxt- och utvecklingsländers inflytande i IFIs skulle öka. Denna ändring togs bland annat upp till omröstning i den svenska riksdagen som röstade för ett godkännande av dessa ändringar i december 2009 (Riksdagen, 2009).

2010 godkändes *World Bank Group Voice Reform* av Världsbankens *Development Committee*, vilken innebar att tillväxt- och utvecklingsländers röstandel i både Världsbanksinstitutionen *International Bank for Reconstruction and Development* (IBDR) och IMF skulle öka (Worldbank, 2010). Trots detta beslut har reformen inte kunnat genomföras då den inte godkänts i den amerikanska kongressen. Detta på grund av att USA innehar störst ägarandel i Världsbanken och är med sina 16,2 % av

---

³ De fem permanenta medlemmarna i FNs säkerhetsråd är Kina, Frankrike, Ryssland, Storbritannien och USA (United Nations, u.å.).

rösterna i IBRD det enda land med vetorätt gentemot strukturförändringar i banken (Momani, 2014, 12 november; Worldbank, 2015a; Worldbank, 2013a).

Röstningsstrukturens oförmåga att spegla de globala förändringarna märks inte minst vid anblick på de fem tillväxtekonomier som går under akronymen BRICS – Brasilien, Ryssland, Indien, Kina och Sydafrika. Tillsammans innehar dessa fem länder 46 % av jordens befolkning och drygt en femtedel av global BNP, men endast 13 % av rösterna i Världsbanken (VI BRICS Summit, 2014a; Europaparlamentet, 2014). Brasilien, Indien och Kina är dessutom de tre största låntagarna i Världsbanken, vilket innebär att

”borrowing countries that are impacted the most by Bank projects have minimal voice in the Bank’s decisions about loans and projects.” (Kaluza & Kaluza, 2008)

En omstrukturering av *global governance* strukturen och av IFIs röstningsstrukturer har därför ofta varit ett ämne med hög prioritet på BRICS-toppmötena. I deklARATIONEN från toppmötet år 2014 poängteras den internationella strukturens bristande legitimitet då den förbiser betydelsen av multilateralism inom *global governance*, och BRICS-ländernas roll som en viktig aktör för progressiv förändring mot en mer representativ *governance* (VI BRICS Summit, 2014b).

Världsbankens användande av konditionaliteter som medföljer deras lån har också varit föremål för kritik, både från BRICS-länderna och från delar av forskarvärlden. BRICS-länderna har motsatt sig den kränkning av staters suveränitet som dessa konditionaliteter menas innebära (Pant, 2013). Bland annat Kenneth Hermele (2004) kritiserar villkoren för att medföra en maktförskjutning från nationella regeringar till finansiella institutioner. Det växande *South-South* utvecklingssamarbetet frångår oftast denna typ av styrning och då de snarare följer principer om icke-ingripande i nationella policies, så kommer denna typ av samarbete oftast utan politiska och ekonomiska villkor (United Nations, 2014).

Efter BRICS-toppmötet i New Delhi 2012 meddelade ledarna för de fem länderna att de hade den gemensamma ambitionen att undersöka möjligheterna att upprätta en ny utvecklingsbank (VI BRICS Summit, 2012). Två år senare vid 2014 års toppmöte i Fortaleza presenterades överenskommelsen om *the New Development Bank* (NDB) med målet att ”mobilisera resurser för infrastruktur och hållbara utvecklingsprojekt” (VI BRICS Summit, 2014c) i tillväxt- och utvecklingsländer. Upprättandet av en gemensam *Contingent Reserve Arrangement* (CRA) presenterades också, vars syfte är att förebygga kortsiktiga betalningsbalansproblem och styrka finansiell stabilitet i

BRICS-länderna (VI BRICS Summit, 2014d). Javier Solana (2015, 7 april), före detta generalsekreterare i Nato menar att denna händelseutveckling och medföljande maktförskjutning möts med misstänksamhet och skepsis av avancerade ekonomier, främst av USA och Europa, och detta märks inte minst i och med den amerikanska kongressens ovilja att godkänna röstningsreformen i IBRD och IMF. Han poängterar även att NDB och andra initiativ av tillväxtländerna

”inte är revisionistiska utan reaktiva. Om nya makter inte får tillgång till de befintliga globala styrsystemen skapar de sina egna.” (Solana, 2015, 7 april)

Upprättandet av de två nya finansiella institutionerna, NDB och CRA, kan ses som en exemplifiering av konflikten över *global governance* och som en markering gentemot avancerade ekonomier om att det nu finns alternativ till existerande institutioner, om dessa inte tar det förändrade globala landskapet i beaktande (Sy, 2014, 31 juli).

Med tanke på nuvarande händelseutveckling med tillväxt- och utvecklingsländers allt större del av den globala ekonomin, finner jag det intressant att undersöka hur etablerandet av NDB framställs i den nuvarande debatten. Då NDB liksom Världsbanken arbetar för fattigdomsbekämpning genom utvecklingsprojekt kan NDB lätt tolkas som ett alternativ, snarare än ett komplement till Världsbanken (Hou, 2014). Detta, tillsammans med den kritik som Världsbanken mottagit gällande rådande röstningsstruktur som anses gynna avancerade ekonomier (Pant, 2013), gör också att jag finner det intressant att jämföra dessa två utvecklingsbanker och studera om och hur de skiljer sig åt, för att försöka klargöra om och på vad sätt NDB är ett alternativ till Världsbanken.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med studien är att belysa den maktförskjutning som det förändrade globala ekonomiska och politiska landskapet innebär, och därigenom bidra med en ökad förståelse av händelseutvecklingen på den internationella arenan. Som en illustration av denna maktförskjutning är syftet även att jämföra *the New Development Bank* och Världsbanken för att undersöka om det finns några skillnader dem emellan, och därigenom försöka klargöra om och på vad sätt NDB kan fungera som ett alternativ till Världsbanken.

För att nå detta syfte har följande tre frågeställningar valts för operationaliseringen av studien:

- Hur framställs *the New Development Bank* i den nuvarande debatten?

- Hur framställs *the New Development Bank* i förhållande till Världsbanken i den nuvarande debatten?
- Vad finns för skillnader i de två bankernas grundläggande styrdokument?

I och med att NDB är en helt nystartad finansiell institution så finns behovet av att bedriva studier kring den. Med tanke på att dess övergripande målsättning liknar Världsbankens, och med tanke på Världsbankens globala omfattning, dess inflytande över internationellt, multilateralt utvecklingssamarbete (Hermele, 2004) och dess medverkan i utformandet av *global governance*, blir det även intressant att jämföra dessa två utvecklingsbanker för att se vad som skiljer dem åt.

1.3 Avgränsningar

Avgränsningar har gjorts för att kunna besvara frågeställningarna inom den begränsade tidsramen för ett examensarbete på kandidatnivå. NDB kommer att studeras då den är en nyetablerad institution och utgör ett intressant exempel på ovan redogjorda maktförskjutning. Valet att jämföra NDB med just Världsbanken grundas på att Världsbanken är den internationella finansiella institution som är mest lik NDB. Världsbanken är också en multilateral utvecklingsbank som ger lån till olika typer av utvecklingsprojekt (Worldbank, 2015b) och blir därför den institution som är mest relevant för en jämförelse med NDB i den här studien.

Då Världsbanken består av de två institutionerna *the International Bank for Reconstruction and Development* (IBRD) och *the International Development Association* (IDA) har dokument tillhörande IBRD valts att studeras här. Detta då IBRD är den institution som NDB mest liknar, då IBRD ger lån till medelinkomstländer och kreditvärdiga låginkomstländer, medan IDAs verksamhet består av mer förmånliga lån och bidrag till världens fattigaste länder (Worldbank, 2012a). IBRD är även den ursprungliga Världsbanksinstitutionen som startades 1944, och används ofta synonymt med Världsbanken på internationella finansmarknader (Worldbank, 2015b).

1.4 Bakgrund

I detta avsnitt följer en kort bakgrund till BRICS-samarbetet och Världsbanken. Tidigare studier gällande BRICS-samarbetet respektive Världsbanken redogörs också för, med syfte att fungera som ytterligare bakgrund till studiens teoretiska ramverk som återfinns i nästkommande kapitel.

1.4.1 BRICS

Akronymen BRIC myntades 2001 av ekonomen Jim O'Neill vid investmentbanken Goldman Sachs och syftade då till tillväxtmöjligheterna för de fyra länderna Brasilien, Ryssland, Indien och Kina. 2006 inledde dessa länder årliga förbindelser mellan ländernas utrikesministrar vilket sedan ledde till beslutet att utöka relationen till årliga toppmöten med ländernas statschefer och regeringar närvarande. Första toppmötet ägde rum i Jekaterinburg 2009, och sedan dess har ytterligare fem toppmöten ägt rum. 2011 utvidgades BRIC till BRICS då Sydafrika inkluderades i samarbetet.

BRICS-samarbetet fokuserar främst på två områden, varav det första är multilateral samordning med fokus på ekonomisk och politisk styrning, och det andra är samarbete mellan BRICS-länderna. Det första området handlar till stor del om att påverka och försöka reformera dagens *global governance*, till exempel genom Världsbanken, IMF och FN. Detta var fokus bland annat vid 2011 års toppmöte: att de styrande strukturerna i IFIs behöver reformeras för att göra den mer representativ och som tidigare nämnts behandlades detta också vid 2014 års toppmöte. Relationerna BRICS-länderna emellan har ytterligare intensifierats med en bred agenda gällande frågor som bland annat rör ekonomi och handel, jordbruk och utbildning.

Vid toppmötet i New Delhi, Indien 2012 presenterade alltså BRICS-länderna sin gemensamma ambition att undersöka möjligheterna till att starta en ny utvecklingsbank (VI BRICS Summit, u.å.). Vid toppmötet i Fortaleza, Brasilien 2014 tillkännagavs bankens bildande och ett *Articles of Agreement* presenterades tillsammans med bankens övergripande mål, att ”mobilisera resurser för infrastruktur och hållbara utvecklingsprojekt” i tillväxt- och utvecklingsländer (VI BRICS Summit, 2014c). Samtidigt presenterades också bildandet av en gemensam *Contingent Reserve Arrangement*.

1.4.1.1 Studier om BRICS

Före detta Världsbanksekonomen Nicholas Stern och Nobelpristagare Joseph Stiglitz skriver i artikeln *Why the world needs a BRICS bank: "The significance of the decision by the BRICS to create a new development bank [...] cannot be overemphasized"* (Stern, Stiglitz, Bhattacharya & Romani, 2013) och menar att initiativet visar på att tillväxt- och utvecklingsländer nu tar framtiden i sina egna händer. De framhåller också att det speglar den framgång i ekonomisk utveckling som BRICS-länderna haft de senaste decennierna och att banken möjliggör en mer representativ fördelning av den globala ekonomiska makten.

Flera studier har gjorts gällande BRICS och om deras möjligheter till större inflytande på den globala ekonomiskpolitiska arenan. Bland annat så diskuterar Zhenbo Hou (2014) BRICS potentiella roll i en mer multilateral världsordning, samt möjliga strategier för gruppen att nå större internationellt inflytande. Bland annat framhålls att BRICS är ett relativt nytt samarbete i sammanhanget, vilket gör att det blir svårt att behandla det som en politisk enhet – alla fem länder har förutom gemensamma, också nationella intressen att vårda.

Harsh Pant (2013) som också resonerar om BRICS-ländernas möjlighet till *governance* framhåller de fem ländernas olikhet (Kinas ekonomi är till exempel större än de andra fyra ländernas ekonomier tillsammans), och menar på att detta inte bara innebär en möjlighet att lära från varandra, utan också att det riskerar försvåra samarbetet och arbetet med NDB. Han betonar ländernas olika storlek och inflytande, och menar att Kina och Ryssland har mindre intresse av att omforma den globala arkitekturen än vad Indien, Brasilien och Sydafrika har, bland annat på grund av Kinas och Rysslands inflytande i FN genom permanenta medlemskap i säkerhetsrådet. Detta kan försvåra samarbetet menar Pant, och komplicera arbetet med att sätta upp gemensamma mål och visioner för BRICS.

1.4.2 Världsbanken

Världsbanken och IMF upprättades vid Bretton Woods-konferensen i USA 1944.

Världsbankens syfte var då att hjälpa återuppbygga Europa efter Andra världskriget. Idag har Världsbanken den mer övergripande visionen att ”*end extreme poverty within a generation and boost shared prosperity*” (Worldbank, 2015c), och består av två institutioner⁴: *the International Bank for Reconstruction and Development (IBRD)* och *the International Development Association (IDA)*. IBRD är den ursprungliga Världsbanksinstitutionen och ger lån till medelinkomstländer och kreditvärdiga låginkomstländer (Worldbank, 2015b), medan IDA upprättades 1960 och ger lån med liten eller ingen ränta, samt bidrag till världens fattigaste länder (Worldbank, 2012a).

1.4.2.1 Studier om Världsbanken

Världsbanken, dess struktur och dess sätt att arbeta har varit ämne för många studier. Bland annat har, som redan nämnts, Världsbankens röstningsstruktur kritiserats för att inte återspegla förändringarna i den globala ekonomin, och således spegla en västerländsk

---

⁴ Världsbanken består av IBRD och IDA, medan Världsbanksgruppen består av ytterligare tre institutioner: *The International Finance Corporation (IFC)*, *The Multilateral Investment Guarantee Agency (MIGA)* och *The International Centre for Settlement of Investment Disputes (ICSID)* (Worldbank, 2015c).

dominans över utvecklingssamarbetet och annan internationell samverkan (Pant, 2013; Hurley, 2014).

Även Världsbankens politiska vision har studerats, bland annat av Graham Harrison (2005) som resonerar kring hur banken har utökat sitt interventionsområde från att gälla ekonomisk tillväxt och fattigdomsbekämpning, till att innebära krav på mer politiska förändringar för låntagarländerna. Denna händelseutveckling började i och med 1990-talets fokus på länders styre och Harrison menar att Världsbanken sedan dess har arbetat för att framhäva dessa interventioner som enbart effektivitetsfrämjande institutionella förändringar, medan de i grunden är högst politiska och ”*subject to political and ideological influence*” (Harrison, 2005;240).

Den politiska aspekten av Världsbanken studeras ytterligare av Michael Goldman (2005). Han diskuterar hur han menar att tidigare studier av Världsbanken förbiser de aspekter av utvecklingssamarbete som bygger på koloniala strukturer, och han framhåller utvecklingsprojektets medskapande roll i den globala politiska ekonomin. Vidare diskuterar han hur det nuvarande utvecklingssamarbetet kan anses vara en förlängning på västerländsk kolonialism och imperialism, och han, liksom Harrison, betonar vikten av att erkänna utvecklingsinterventioners politiska dimension.

I boken ”Världens ordning – 60 år med Världsbanken och IMF” (2004) skriver Kenneth Hermele om den inverkan som de finansiella institutionerna haft på världssamfundet de senaste decennierna och hur de, med sina ursprungliga mål om stabilitet och fattigdomsbekämpning, ”närmast blivit liktydiga med motsatsen” (Hermele, 2004;162). Kritik har också lyfts gällande de konditionaliteter som medföljer lånen Världsbanken erbjuder tillväxt- och utvecklingsländer. Kritiken eskalerade i samband med de så kallade strukturanpassningsprogrammen som genomfördes under 1980- och 90-talen men är fortfarande kraftig, då Världsbankens nuvarande lån fortsatt innehåller långtgående lånevillkor (Hermele, 2004). Hermele diskuterar problematiken kring konditionaliteter utifrån den maktförskjutning som villkoren innebär, då de förflyttar ansvaret från nationella regeringar till finansiella institutioner, vilket bland annat försvårar befolkningens möjligheter till ansvarsutkrävande av sina regeringar.

Förutom ovan nämnda kritik, kan användandet av konditionaliteter även ses som ett sätt att främja vad som ses som önskvärda reformer, till exempel demokratiska reformer, hälsovårdsreformer och för att minska korrupktion (WHO, 2015). Detta diskuteras av bland

annat Christian Barry (2011), som menar att även om det är viktigt att problematisera användandet av konditionaliteter, så är de ett betydelsefullt verktyg för att till exempel främja grundläggande mänskliga rättigheter. De möjliga fördelar som konditionaliteter gällande mänskliga rättigheter kan innebära för låntagarländerns befolkningar, menar han är argument nog för att intellektuellt och praktiskt utforska användandet av sådana villkor.

2 Teori

I detta kapitel redogörs för studiens teoretiska ramverk, vilket används som vägledande vid inläsning av material och som verktyg när resultatet analyseras. Kapitlet inleds med tidigare forskning kring ämnet för att visa på studiens aktualitet och relevans. Den tidigare forskningen fungerar även som en bakgrund till och förankring av studiens teoretiska ramverk.

2.1 Tidigare forskning

Studier gällande förändringar i det globala politiska och ekonomiska landskapet har gjorts av bland annat Björn Hettne (2008) som diskuterar globaliseringens effekter på nationalstatssystemet, och hur, vad han kallar postwestfaliska världsordningar kan komma att se ut. Han diskuterar den unilaterala världsordningen dominerad av USA som i och med de senaste decenniernas utveckling utmanas, och möjliga efterkommande scenarion. Den internationella styrning som nu finns i och med FN-systemet och IFIs menar han är ”falskt multilateral”: snarare plurilateral då den skapades av segrarmakterna i Andra världskriget; eller till och med unilateral till följd av USAs avgörande inflytande i IFIs, vilket gör reformering av internationell styrning angelägen.

Global governance studeras också av Mark Duffield (2001) som menar på att en ensam *global government* institution varken existerar nu eller är trolig att existera i framtiden. Istället är det genom nätverk av en mängd olika institutioner som *global governance* utövas, såsom FN, Världsbanken och IMF och det är därför viktigt att representationen i dessa institutioner återspeglar det globala landskapet.

Matthew Stephen (2014) diskuterar maktförskjutningen inom den globala ekonomin i och med BRICS-ländernas ekonomiska framgångar, och hur detta kan komma att förändra nuvarande *global governance*. Han konstaterar att

”power shifts raise fundamental questions about global governance because global governance is founded on power relations.” (Stephen, 2014;915)

Han framhåller betydelsen av att dessa *rising powers*, som han benämner BRICS och andra tillväxtländer, växer fram i en kontext av global kapitalism och menar att detta påverkar hur maktförskjutningen ter sig. Han menar att sättet på vilket tillväxtekonomierna agerar har att göra med de strukturella förutsättningar som finns i och med den globala kapitalismen, och han exemplifierar med att när ekonomisk expansion var beroende av territoriella vinningar, så

uppstod territoriella konflikter. När ekonomisk expansion istället inryms i en globaliserad världsekonomi, menar han att ”*conflict shifts to the management of the global economy*” (Stephen, 2014;913). Medan tidigare maktskiften har tolkats som en kamp för överlevnad, så handlar de idag om att påverka internationell politik och styrning, samt vilka principer som ska underbygga denna styrning. Som exempel på en konflikt gällande sådana principer nämner Stephen (2014) BRICS-ländernas suveränitetsbejakande syn, kontra den mer interventionistiska agendan i Världsbankens utvecklingsamarbete och liberala principer såsom *Responsibilities to Protect*.

Den maktförskjutning som kan ses idag i och med BRICS-ländernas ökade andel av den globala ekonomin, bidrar till en sådan *management of the global economy*-konflikt och Stephens forskning, tillsammans med Duffields och Hettnes blir relevant bakgrund då de kontextualiserar just de tre teoretiska begrepp som jag valt för studiet av NDB och Världsbanken: makt, *governance* och konflikt.

2.2 Teoretiskt ramverk

Följande tre begrepp utgör studiens teoretiska ramverk utifrån vilket materialet kring NDB och Världsbanken analyseras: makt, *governance* och konflikt. Ramverket fungerar också som vägledning vid inläsningen av materialet; avgör vad i materialet som blir relevant för studien och fungerar just som ett ramverk för de tolkningar som görs.

2.2.1 Makt

Makt är ett viktigt och grundläggande begrepp i denna studie, då diskussionen kring en förändring i internationell styrning bland annat genom förändrad röstningsstruktur i befintliga IFIs, handlar om att ge tillväxt- och utvecklingsländer ett större inflytande, större makt, på den globala arenan. Upprättandet av NDB kan bland annat ses som ett exemplifierande av den maktförskjutning som äger rum på grund av det förändrade ekonomiska och politiska landskapet till följd av BRICS-ländernas frammarsch, vilken bland annat diskuteras av Stephen (2014).

Makt är ett svårdefinierat och mycket omdiskuterat begrepp, som kan förstås på många olika sätt. I denna uppsats ses makt som något mer än förmågan att få någon att göra det som hen annars inte skulle gjort – Robert Dahls klassiska maktdefinition, hur A direkt påverkar B (Börjesson & Rehn, 2009). Studien applicerar en foucauldiansk förståelse av makt. Michel Foucault menar att makten finns överallt: det är inget som någon explicit besitter eller kan fråntas, utan makt skapas kontinuerligt i relationer. Nätverken av maktrelationer ska inte

förstås som något utanförstående, utan som en inneboende del i alla relationer. Därmed är makten ”överallt; inte därför att den omsluter allt, utan därför att den kommer överallt ifrån” (Foucault, 1976;109). Makten är både begränsande och producerande samtidigt, och ”utövas från oräkneliga håll och i ett växelspel av ojämlika [...] relationer” (Foucault, 1976; 104). Makt/kunskap är ett annat av Foucaults många viktiga begrepp för att förstå makt, men är av mindre relevans i denna studie som istället fokuserar på hans förståelse av makt som någonting som skapas i relationer.

Foucault skriver också om makt och institutioner, och menar i linje med sin tolkning av makt som något inneboende i relationer att det är inte institutionerna i sig som producerar makten. Istället integrerar och reproducerar de den, bland annat i relation till andra – både andra institutioner och människor (Andersen & Kaspersen, 2003).

Vidare menar Foucault att där makt finns, där finns också motstånd som ”den okuvliga motparten” (1976;106). Stellan Vinthagen (2007) studerar motstånd med Foucaults maktförståelse som grund, och konkluderar med att motstånd, precis som makt i Foucaults definition, både är producerande och begränsande och har potentialen att underminera eller omstrukturera befintliga maktstrukturer. BRICS-ländernas initiativ att starta en ny utvecklingsbank kan ses som ömsom motstånd, ömsom makt, att underminera eller omstrukturera den befintliga internationella styrningsstrukturen.

2.2.2 Governance

Generellt sett kan *governance* sägas behandla teorier kring social koordination och styre. Tidigare har koordinationen fokuserats på den inom nationalstater och således bestämda och avgränsade territorium, men idag har teorier kring *governance* övergått till att behandla mer komplexa styrningsstrukturer. I litteraturen talas det om en förändring från *government* till *governance*, på svenska uttryckt av Gun Hedlund och Stig Montin som ”från centralstyrning till interaktiv samhällsstyrning” (2009;7). Till skillnad från *government* som främst berör nationella beslutsfattare handlar *governance* om komplexa, aktörspluralistiska nätverk av beslutsfattande, som nationalstater och konventionella administrativa enheter är en del av. Nätverken består förutom av regeringar och parlament också av supraterritoriella institutioner såsom regionala samarbeten, internationella politiska och finansiella organisationer samt nationella och internationella organisationer från den privata sektorn (Bevir, 2011). Denna maktförskjutning från nationalstater till relationella nätverk, påverkar nationalstatens suveränitet och gör att delar av beslutsfattandet förflyttas från nationella politiker till

internationella organisationer, som till exempel Världsbanken. Detta riskerar leda inte bara till ett suveränitetsproblem utan också ett demokratiproblem, då demokratiskt valda politikers inflytande över nationell politik minskar, till förmån för icke-demokratiskt valda beslutsfattare i internationella organisationer (Hermele, 2004). Som tidigare nämnts så diskuterar Duffield (2001) *global governance* i anslutning till dessa nätverk, och menar på att en ensam *global government* institution varken existerar nu eller är trolig att existera i framtiden. Det är istället genom dessa *governance* nätverk av en mängd olika institutioner som *global governance* utövas, vilket gör att deltagande i dessa institutioner blir av allt större vikt.

Denna maktförskjutning som förändringen från *government* till mer komplexa strukturer av *governance* innebär, gör att globala och regionala samarbeten får en allt större betydelse. Medverkan i dessa samarbeten påverkar inte bara internationell samverkan och *global governance* utan också hur nationell politik kan bedrivas. Att ha inflytande i internationella finansiella organisationer såsom Världsbanken handlar därmed inte enbart om möjligheten att påverka andra länder och internationell politik, utan även om att kunna påverka utformandet av det ramverk inom vilket nationalstater kan agera. En adekvat representation i inflytelserika institutioner blir följaktligen en viktig fråga när *governance* diskuteras, och BRICS-ländernas yrkanden på en omstrukturering av röstningsstrukturen i exempelvis Världsbanken kan ses mot denna kontext.

Teorier om *governance* blir således ett användbart analysverktyg vid studiet av nuvarande maktförskjutning, och vid jämförelsen av NDB och Världsbanken, då BRICS-länderna startat en ny finansiell institution när deras fordringar på en mer representativ röstningsstruktur i befintliga IFIs inte gett resultat. Världsbanken är ett viktigt och inflytelserikt organ i dessa *governance* nätverk, och den nystartade NDB har potential att bli ytterligare ett. Vidare kan dessa nätverk av beslutsfattande förstås utifrån den foucauldianska maktsyn som tidigare redogjorts för: makt som inneboende i alla relationer, och som något som skapas i relationer. Enligt denna maktförståelse produceras alltså makt i relationella nätverk, och att vara en del av *global governance* nätverken genom befintliga IFIs eller nystartade institutioner som tar plats i dessa nätverk, blir därmed en viktig maktaspekt.

2.2.3 Konflikt

”*Conflict is a struggle or contest between people with opposing needs, ideas, beliefs, values, or goals*” (Diez, Stetter & Albert, 2006;565). Begreppet konflikt behöver inte enbart behandla våldsamma konflikter, utan kan i bred definition vara gällande ”oförenliga subjekspositioner”

(Diez & Pia, 2007;2). Medan vissa konflikter eskalerar och får destruktiva följder, kan dessa oförenliga subjekspositioner i andra fall vara mer produktiva och leda till konstruktiv förändring (Diez & Pia, 2007).

Johan Galtung (1958) illustrerar konflikt med hjälp av konflikttriangeln, i vilken konflikt menas vara en kombination och en ömsesidig förstärkning av triangelns tre hörn A+B+C: *Attitudes, Behaviours* och *Conflict/Contradictions*. Triangelns tre hörn har alla en innebörd i konflikten och samverkar med de andra två hörnen. Galtung menar således att samtliga tre hörn, dessa tre aspekter av konflikten måste tas i beaktande för att konflikten ska kunna lösas.

BRICS-ländernas yrkanden på en förändring av det internationella finansiella systemet, de befintliga organisationernas ovilja eller motvillighet att genomföra sådana förändringar, och BRICS-ländernas svar på denna ovilja genom upprättandet av NDB, kan ses som en konflikt i vilken de oförenliga subjekspositionerna leder till en förändring. I linje med Galtungs konflikttriangel, så har sättet på vilket de inblandade parterna nu ser på varandra och sig själva, och hur de ser på sina respektive möjligheter till att påverka den internationella arkitekturen, förändrats i och med maktförskjutningen som ägt rum de senaste decennierna, och påverkar således hur parterna agerar i denna konflikt.

Liksom Stephens (2014) skriver, så handlar de senaste decenniernas utveckling om en maktförskjutning som leder till en konflikt i utformandet av de spelregler som ska gälla på den internationella arenan – en konflikt gällande makten på denna arena, en konflikt gällande *global governance*. Denna bakgrund tillsammans med Stephens (2014) ovan citerade uttalande om att maktskiften lyfter frågor gällande *global governance* då *global governance* baseras på maktrelationer, gör att jag finner valda teoretiska ramverk, bestående av de tre begreppen *makt, governance* och *konflikt*, högst relevant för min studie.

3 Metod

I metodkapitlet redogörs för studiens metodologiska utgångspunkt och valda, och bortvalda, metoder för studiens genomförande diskuteras. Studiens material och urval presenteras och diskuteras. Kapitlet avslutas med ett resonemang kring forskarens roll i studien.

3.1 Metodologi och analytisk metod

Studien är en kvalitativ textanalys av olika texter rörande *the New Development Bank* och Världsbanken med syfte att belysa nuvarande maktförskjutning inom *global governance*, och att jämföra de två bankerna. Enligt Esaiasson, Gilljam, Oscarsson & Wängnerud (2012) finns två huvudtyper av textanalytiska frågeställningar: att systematisera innehållet i texterna, alternativt att kritiskt granska dess innehåll. Då denna studie är en beskrivande analys blir den systematiserande ansatsen den mest aktuella. Studien syftar till att tolka och klargöra tankestrukturen i texterna, vilket innebär att lyfta fram och bringa klarhet i det väsentliga i texterna. Då studien fokuserar på att tolka innehållet i texterna har den sin metodologiska utgångspunkt i en hermeneutisk forskningstradition (Esaiasson, et. al., 2012). Till studiens första två frågeställningar används vad som kallas dubbel hermeneutik, då jag genom min textanalys av de övergripande texterna kring etableringen av NDB tolkar andra författares beskrivningar och uppfattningar av verkligheten (Gilje & Grimen, 2011). Vidare har det empiriskt insamlade materialet tillsammans med valda teoretiska ramverk lett fram till de resonemang och slutsatser som återfinns i denna rapport, och studien har därmed en abduktiv ansats. En abduktiv ansats utgår inte helt ifrån empirin såsom induktiva studier gör, inte heller helt ifrån teori som i fallet med deduktiva studier. Istället samspelar teori och empiri, och tillåter forskaren att pendla mellan de två angreppssätten, vilket gör den abduktiva ansatsen processinriktad och tillåtande för nya iakttagelser under studiens gång. Denna mottaglighet för nya fakta och infallsvinklar passar väl ihop med det hermeneutiska synsättet om att kunskap är någonting som växer fram, och Mats Alvesson och Kaj Sköldberg (2008) menar att just detta är en av fördelarna med en abduktiv ansats: att det inbegriper en förståelse för kunskapsskapande.

I och med studiens jämförelse av NDB och Världsbanken hade även en kvantitativ textanalys kunnat användas i vilken likheter och skillnader beräknats i numeriska termer, vilket hade resulterat i ett statistiskt resultat gällande likheter och skillnader bankerna emellan. Detta hade emellertid begränsat studiens möjlighet till djupare förståelse: då studien utgår från ett hermeneutiskt perspektiv har den för avsikt att inte bara beräkna skillnader som återfinns i

texterna utan även att tolka texterna. Svaren på de två första frågorna gällande hur NDB framställs i den nuvarande debatten, hade med en kvantitativ analysmetod reducerats till ett antal kategorier i vilken olika framställningar placerats (Esaiasson, et. al., 2012), vilket också är ett möjligt tillvägagångssätt, men mindre passande för denna studie då den har en hermeneutisk ansats. Med en kvalitativ textanalysmetod möjliggörs istället att en mängd olika framställningar kan analyseras och diskuteras, utan att behöva passas in i olika kategorier.

I och med användandet av en kvalitativ textanalys så möjliggörs även studiet och tolkningen av texternas helhet, som i kvalitativ textanalys antas vara något mer än bara summan av delarna. Detta är också något som illustreras av den hermeneutiska cirkeln: vikten av att delarna av en text måste tolkas och förstås i förhållande till sin helhet, samtidigt som helheten måste förstås utifrån dess olika delar. Detta, tillsammans med att den kvalitativa textanalysen också möjliggör att vid behov studera latent budskap som inte explicit uttalas i texten, gör att jag finner kvalitativ textanalys passande för min studie (Esaiasson, et. al., 2012).

Valda teoretiska ramverk, bestående av de tre begreppen makt, *governance* och konflikt, har utgjort analysverktyg vid bearbetningen av materialet. Dessa analysverktyg, tillsammans med tidigare forskning och studiens bakgrund, har väglett inläsningen, avgjort vilken information som blir relevant för studien och fungerat som just ett ramverk när informationen tolkas. I en kvalitativ textanalys är det inte texten som berättar en historia för forskaren: det är forskaren som tillsammans med valda analysverktyg berättar en historia med hjälp av texten, vilket gör att det teoretiska ramverket blir avgörande för hur materialet tolkas och analyseras (Esaiasson, et. al., 2012).

3.2 Urval och material

Då NDB är en helt ny institution som ännu inte har påbörjat sin utlåningsverksamhet, har urvalet till stor del styrts av det material som står att finna om banken. Hur NDB framställs i den nuvarande debatten studeras med hjälp av övergripande texter kring etableringen av banken: uttalanden från bankerna, tidningsartiklar, debattinlägg och forskningsrapporter, alla skrivna från det att BRICS tillkännagav ambitionen att starta en ny utvecklingsbank i mars 2012, till och med uppstarten för denna studie, mars 2015. Analysen av NDBs och Världsbankens grundläggande styrdokument har avgränsats till relevanta delar av *Articles of Agreement* för respektive bank. En banks *Articles of Agreement* är det styrdokument som fastslår de villkor under vilka banken kan verka; villkoren för medlemskap samt generella

principer för organisationen; och dess ledning och verksamhet (Worldbank, 2013b), varför dessa anses viktiga att analysera vid min jämförelse av NDB och Världsbanken.

Studiens två första frågor, gällande hur NDB framställs i den nuvarande debatten, operationaliseras alltså genom studiet av olika tidningsartiklar, debattinlägg och forskningsrapporter. Dessa är femton till antalet och har valts utifrån kriteriet att de behandlar NDB eller både NDB och Världsbanken, samt att de är relevanta i förhållande till mitt teoretiska ramverk. Jag har i möjligaste mån försökt få spridning på de utvalda texterna, både textmässig och geografisk: bland texterna återfinns bland annat ett UNCTAD⁵ *discussion paper*, en tidningsartikel från *Russia Today* och ett debattinlägg från en forskare vid *School of Oriental and African Studies* vid *London University*. Denna spridning har gjorts med syftet att nå information från potentiellt olika synvinklar, och därmed öka studiens validitet genom triangulering (Mikkelsen, 2005).

Den begränsade mängden av tillgängligt material har även bidragit till beslutet att ha ett öppet förhållningssätt vid inläsningen av material, det vill säga en metod där de tänkbara svaren på mina frågor har styrts av innehållet i det aktuella texterna, snarare än av förhandsdefinierade kategorier. Detta öppna förhållningssätt kan innebära att slutsatserna blir beroende av vad som finns i materialet, men har ändå fördelen att svaren har möjlighet att bli mer nyanserade än vad de har vid sökande efter på förhand definierade kategorier (Esaiasson, et. al., 2012). Denna fördel, tillsammans med studiens abduktiva ansats som tillåter användandet av mitt teoretiska ramverk som en övergripande vägledning vid sökande efter material, gör att jag anser det öppna förhållningssättet mest passande för min studie.

Studien jämför också relevanta delar av NDBs och Världsbankens (mer specifikt IBRDs) *Articles of Agreement*. Med relevanta delar åsyftas de delar som anses relevanta i förhållande till mitt teoretiska ramverk och till den kontextuella bakgrund gällande maktkonflikten i *global governance* som redogjorts för. Vidare har också andra dokument från de båda bankerna konsulterats då aktuella siffror eller andra klagörandet varit nödvändiga vid inläsningen, särskilt vid inläsningen av bankernas *Articles of Agreements*. Världsbankens senaste årsrapport har använts, likaså information från deras hemsida och andra aktuella uttalanden från banken. Årsrapport från NDB finns ännu inte då banken inte påbörjat sin operationella verksamhet, men deklARATIONEN från Fortalezatoppmötet 2014 då NDBs *Articles*

---

⁵ United Nations Conference on Trade and Development

of Agreement lanserades, har använts för detta syfte. Dessa dokument har alltså analyserats i den utsträckning de ansetts relevanta för förtydliganden gällande bankernas verksamhet.

3.3 Forskarens roll

Då en hermeneutisk ansats används i vilken tolkningar är väsentliga, är det viktigt att vara medveten om forskarens egen roll i studien. Sättet på vilket forskningsfrågor utformas och svaren analyseras, bidrar till studiens nådda resultat. Det är därför viktigt med ett tydligt definierat teoretiskt och metodologiskt ramverk som författaren använder för att förankra sina tolkningar, så att läsaren har möjlighet att förhålla sig till resultatet (Sprague, 2005). En sådan tydlighet tillsammans med tydlighet gällande metodval, materialurval och vad studiens tolkningar förankras i, bidrar även till att stärka studiens reliabilitet (Esaiasson, et. al., 2012). Det är även viktigt med kontinuerlig självreflektion genom hela forskningsprocessen för att, om inte möjligt minimera, åtminstone vara medveten om och transparent med forskarens eventuella inverkan på resultatet (Sprague, 2005).

4 Resultat

I detta kapitel redovisas det resultat som framkommit genom studiet av valda texter. Kapitlet är strukturerat utifrån den typ av text som berörs: först redogörs för resultat funnet i övergripande texter kring etableringen av NDB, därefter det i NDBs och IBRDs Articles of Agreement. När materialet explicit rör IBRD (som vid studiet av bankens Articles of Agreement) så används detta namn, medan material som behandlar Världsbanken som en enhet benämns som Världsbanken och ska tolkas som övergripande för både IBRD och IDA som tillsammans utgör Världsbanken.

4.1 Hur NDB framställs i den nuvarande debatten

I detta avsnitt redovisas resultatet som framkommit genom studiet av övergripande texter kring etableringen av NDB, för att kunna svara på mina två första forskningsfrågor gällande hur NDB framställs i den nuvarande debatten. De analyserade texterna är femton till antalet och av olika typ: debattinlägg skrivna av forskare, uttalanden från internationella organisationer, forskningsrapporter, samt tidningsartiklar. Fortalezadeklarationen från 2014 används också då klargöranden behövs. De valda texterna är skrivna i tidsintervallet mars 2012 till mars 2015: datumet för NDBs tillkännagivande att undersöka möjligheterna till att starta en ny utvecklingsbank, respektive datumet för denna studies uppstart.

4.1.1 Mottagande av banken och investeringsbehov

Merparten av de studerade texterna porträtterar BRICS-ländernas initiativ att etablera en ny utvecklingsbank som något konstruktivt i händelseutvecklingen inom internationellt utvecklingssamarbete. Nobelpristagaren Joseph Stiglitz menar att banken är ”*an idea whose time has come*” (Walker, 2014, 11 juli) och organisationen *Bretton Woods Project* benämner uppstarten som “*a major political move*” (Romero & Nissan, 2014, 18 juli).

Världsbankensgruppens president Jim Yong Kim välkomnar den nyetablerade banken i ett uttalande i april 2015, som en potentiell betydelsefull allierad i kampen mot extrem fattigdom (Worldbank, 2015d), och EU-kommissionen konstaterar i ett uttalande från 2013 att de välkomnar BRICS-ländernas ökade bidrag till internationell utveckling, och ett framtida samarbete mellan traditionella och nya givare (European Parliament, 2013, 28 maj). Vikten av att NDB samarbetar med befintliga utvecklingsbanker betonas också av ekonomiprofessorn Stephany Griffith-Jones (2014): globala och regionala, men inte minst med nationella utvecklingsbanker för att öka kunskapen om den kontext i vilken projekten genomförs.

I flertalet av texterna diskuteras det stora behov av investeringar som finns i infrastrukturektorn i tillväxt- och utvecklingsländer. Dagens behov uppskattas bara vara till hälften mött av befintliga finansiella resurser, och investeringsunderskottet beräknas uppgå till 1 biljon USD per år (Griffith-Jones, 2014;1). Behovet av infrastrukturinvesteringar i tillväxt- och utvecklingsländer legitimerar NDBs fokusområde och benämns tillsammans med behovet av en institution från tillväxt- och utvecklingsländer, som den andra anledningen till att en ny global, multilateral utvecklingsbank behövs (Sánchez-Cacicedo, 2015). Det ouppfyllda investeringsbehovet poängteras också vara så stort att nya aktörer på arenan för internationellt utvecklingsstöd bör välkomnas: *”there is more than enough room for all of them”* (Nehru, 2014).

4.1.2 Lånevillkor och kreditvärdighet

Hur NDB kommer att förhålla sig till villkor kopplade till lånen är någonting som diskuteras nu innan banken påbörjat sitt operationella arbete. Talespersoner för BRICS har enligt María José Romero & Sargon Nissan (2014, 18 juli) upprepade gånger betonat att NDB ska vara en *”bank of projects and not a bank of policies”*. I och med BRICS-ländernas historia av icke-interventionistiska policies i deras nationella utvecklingsstöd, samt deras kritik mot Världsbankens användande av konditionaliteter som suveränitetskränkande, kan banken förväntas tillskriva färre, eller mindre långtgående villkor till sina lån menar både forskarteamet Mariana Mota Prado och Fernanda Cimini Salles (2014) och Andrew Walker vid BBC (2014, 11 juli). Rysslands president Vladimir Putin uttryckte vid Fortalezatoppmötet hur NDB kan vara ett sätt att förhindra *”trakasserierna”* av de länder vars utrikespolitik inte går i linje med USAs och Europas (The Economist, 2014, 19 juli). Som tidigare nämnts skriver BRICS också i Fortalezadeklarationen att de ämnar arbeta för en inkluderande och transparent utvecklingsagenda som tar hänsyn till olika nationella realiteter och respekterar nationella policies och prioriteringar (VI BRICS Summit, 2014b).

Flexiblare konditionaliteter beskrivs i merparten av texterna som någonting som tillväxt- och utvecklingsländer ser fram emot och antas välkomna med etablerandet av BRICS-ländernas NDB, men huruvida dessa flexibla villkor blir verklighet eller inte är svårt att förutspå före banken har påbörjat sin operationella verksamhet. Flera författare ställer sig också frågan hur banken ska säkra återbetalningar utan krav på sina låntagare (Europaparlamentet, 2014). Andra eventuella följder av färre konditionaliteter problematiseras också: Dels riskerar mindre strikta villkor sänka både bankens trovärdighet och kreditvärdighet, vilket kan få konsekvenser när banken ska mobilisera resurser på internationella finansmarknader. Vidare

är nuvarande konditionaliteter från Världsbanken och IMF ett sätt för tillväxt- och utvecklingsländer att bygga trovärdighet på, och visa för utländska investerare att landet är dedikerat till marknadskrafter (Chowdhury, 2014, 25 juli). Detta menar journalisten Jhinuk Chowdhury (2014, 25 juli) riskerar medföra att flera tillväxt- och utvecklingsländer fortsatt kommer arbeta med Bretton Woods-institutionerna.

I samband med bankens lånevillkor diskuteras också vikten av bankens kreditvärdighet, hur denna ska upprättas och senare upprätthållas utan krav på låntagarna. Asiatiska utvecklingsbankens före detta *managing director general* Rajat M. Nag (2015) framhåller betydelsen av att NDB lyckas mobilisera resurser på de internationella finansiella marknaderna för att utöka sitt kapital. Han poängterar också att då Världsbanken är en etablerad institution med stöd av den kollektiva ekonomiska styrkan bakom sina 188 medlemsländer, har de möjlighet att mobilisera resurser till förmånliga villkor, medan NDB är en helt ny institution som i nuläget endast har fem medlemsländer. Detta försvårar möjligheterna till mobilisering av resurser till konkurrenskraftiga villkor, och därför framhåller han vikten av att NDBs första utlåningsverksamhet bör fokuseras på tekniskt och ekonomiskt genomförbara projekt med bästa praxis gällande sociala och miljömässiga frågor (Nag, 2015).

Vikten av selektivitet i bankens operationella inledningsfas poängteras också av Stephanie Griffith-Jones (2014), som i ett *discussion paper* för UNCTAD framhåller vikten av att banken tidigt genererar vinst för att kunna återinvestera och utöka sitt kapital, och därmed också utlåningen. Hon diskuterar också fler medlemsländer som potentiella möjligheter för banken att öka sin kreditvärdighet: Genom att ta in fler medlemmar i NDB ökar dess tillgängliga kapital⁶, och således den ekonomiska säkerheten. Att låta avancerade ekonomier teckna kapital i banken menar hon skulle öka bankens kreditvärdighet och möjliggöra anskaffandet av resurser på internationella marknader till ett lägre pris, men att det samtidigt riskerar förta syftet med en *South-South* institution. Genom att ha avancerade ekonomier som minoritet skiljer sig banken ändå från andra globala utvecklingsbanker som har en majoritet av avancerade ekonomier i sin ägarstruktur, och Griffith-Jones menar att fördelarna med avancerade ekonomier som delägare i NDB överväger nackdelarna⁷. För att ytterligare öka

---

⁶ Detta då länder måste teckna andelar i bankens kapitalstock för att erhålla medlemskap (NDB *Articles of Agreement*: Artikel 8). Likaså gäller för medlemskap i IBRD (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 2, sektion 3)

⁷ Grekland har nu som första land utanför BRICS-samarbetet blivit erbjuden ett medlemskap i NDB, och landets finansminister ska ha uttryckt ett intresse för erbjudandet (EurActiv, 2015, 12 maj). Också Bangladeshs finansminister har uttryckt ett stort intresse för medlemskap i NDB (Chowdhury, 2014, 15 september).

bankens både kreditvärdighet och trovärdighet poängteras också att banken bör fokusera på en diversifierad utlåningsverksamhet i termer av både medel- och låginkomstländer och geografisk spridning. Detta då medelinkomstländer antas ha högre kreditvärdighet än låginkomstländer, och den geografiska spridningen minskar risken vid nationella konflikter då dessa ofta tenderar utökas till närområdet (Griffith-Jones, 2014).

4.1.3 En annan syn på utveckling?

I och med BRICS-ländernas historia av skepsis gentemot användandet av villkor, och dess syn på staten som en mer aktiv aktör i utvecklingsprocessen kan NDB komma att representera en annan väg till utveckling än den som traditionella givare efterföljer (Chowdhury, 2014, 25 juli). Denna potentiellt annorlunda syn menar Vikram Nehru (2014) kan komma förändra arenan för utvecklingsstöd. Värnandet om nationalstaters suveränitet och skepsisen gentemot interventionistiska policies, antyder också att NDB rör sig bort från den påverkan som Bretton Woods-institutionernas konditionaliteter innebär på nationella policies (Romero & Nissan, 2014, 18 juli). Prado och Salles (2014) och *The Economist* (2012, 16 april) framhåller också den kritik gällande bristen på transparens som BRICS-länderna, tillsammans med Oxfam och Rädda barnen riktar mot Världsbanken, främst gällande valet av president. IBRDs president ska väljas av dess *Executive Directors* på ett icke specificerat tillvägagångssätt, men då samtliga Världsbankspresidenter har varit av amerikansk nationalitet⁸ kritiserar processen för att inte följa formella och transparenta procedurer.

Trots BRICS-ländernas kritik mot Världsbankens operationella verksamhet poängteras att de finansiella instrument som NDB uppges använda sig av, och att deras *business model* att mobilisera kapital på internationella finansmarknader, inte skiljer sig märkbart från de befintliga IFIs använder sig av (Romero & Nissan, 2014, 18 juli). NDB representerar istället en alternativ källa till finansiering, och är ett politiskt svar på att befintliga *governance* strukturer har misslyckats att anpassa sig till det nya globala landskapet. NDB fungerar som en politisk symbol som visar att tillväxt- och utvecklingsländer nu har kapacitet att agera utan hjälp från avancerade ekonomier, och som ett krav från BRICS-länderna att få en större och mer representativ talan på den internationella arenan. Det är detta banken ska tolkas som menar Romero och Nissan, snarare än ”*genuine progress for all developing countries*” (2014, 18 juli).

---

⁸ Nuvarande president Jim Yong Kim är korean/amerikan (Prado&Salles, 2014). Presidenten James D. Wolfensohn (1995-2005) är australienare/amerikan och det konstateras i hans biografi på Världsbanken hemsida att: ”*Mr. Wolfensohn is a naturalized United States citizen*” (Worldbank, 2013c).

Trots likheter med Världsbanken vad gäller finansiella instrument och *business model*, framhålls NDB som ett viktigt steg i den internationella politiska utvecklingen av många författare. Nehru (2014) och Griffith-Jones (2014) understryker den ökade röst (*voice*) för tillväxt- och utvecklingsländer i internationellt utvecklingsamarbete som banken innebär; hur det bidrar till att ytterligare styrka *South-South* samarbete; och inte minst att det visar på att negligeringen av tillväxt- och utvecklingsländers ökade inflytande på den globala arenan, inte längre tolereras. Prado och Salles (2014) menar också att trots att en mängd utvecklingsbanker har startats de senare åren, så är NDB annorlunda på tre väsentliga sätt: Det är en ny *världsomfattande* multilateral utvecklingsbank, kontrollerad av tillväxtländer, vars uppfattningar om utvecklingsstöd skiljer sig från traditionella givare. Detta menar de bidrar till NDBs potential att utmana det utvecklingsparadigm som råder inom befintliga multilaterala utvecklingsbanker styrda av avancerade ekonomier. Denna potential exemplifieras av Nasser H. Saidi, bland annat rådgivare vid IMF: ”*The next global agreement will be Shanghai I not Bretton Woods II*” (Saidi, 2014, 21 juli).

I en rapport från Oxfam (2014) diskuteras vad för principer och prioriteringar de menar att NDB bör anta för att verkligen ha möjlighet att få genomslag inom internationellt utvecklingsamarbete och för att förändra läget för människor i tillväxt- och utvecklingsländer. De menar att en långtgående *pro-poor* agenda är av största vikt, och bland annat nämns ett särskilt fokus på genus och kvinnors rättigheter i arbetet med fattigdomsbekämpning; anpassning till miljömässiga och sociala skyddsnät; och en verkligt demokratisk styrningsstruktur. Oxfam framhåller alltså vikten av att banken engagerar sig i projekt som reducerar fattigdom och ojämlikhet, och citerar en FN-rapport från 2011 i vilken det betonas att infrastrukturprojekt med miljömässiga konsekvenser alltför ofta resulterar i negativa snarare än positiva följder för fattiga människor. Enligt Världsbanken gagnas oftast icke-fattiga hushåll mer av infrastrukturprojekt än vad fattiga hushåll gör, vilket Oxfam menar att NDB måste uppmärksamma och ta i beaktande vid val av projekt (Oxfam, 2014).

Sameer Dossani vid ActionAid (2014, februari) välkomnar NDB med viss försiktighet och menar att händelseutvecklingen kan ses som positiv eller negativ beroende på vilka frågor som ställs. Han menar att den utvecklingsmodell som efterföljs av Bretton Woods-institutionerna med fokus på ekonomisk tillväxt utan tillräcklig hänsyn till sociala och miljömässiga konsekvenser, är trolig att antas även av NDB. Han menar att det kan ses vid anblick på de megaprojekt som återfinns i BRICS-länderna (till exempel *Three Gorges*-dammen i Kina och kärnkraftverket i

Kudankulam i Indien) som presenteras som lyckade utvecklingsprojekt av respektive lands regering. Han poängterar att avancerade ekonomier inte har utvecklats genom råmaterialexport, vilket idag ofta förespråkas som en del av lösningen för tillväxt- och utvecklingsländer. Istället menar han att industrialisering är en viktig strategi och att med tanke på Kinas industriella utveckling de senaste decennierna så borde strategin förespråkas även inom NDB. Så, om frågorna gällande NDB handlar om förbättrade resultat i termer av mänskliga rättigheter och miljöskydd, är det inget som ska förväntas av den nya banken menar Dossani, men däremot utveckling i termer av industrialisering och jobbskapande. Det senare, tillsammans med en global finansiell institution kontrollerad av tillväxtländer, tillhör det som gör upprättandet av banken positiv, menar Dossani. Han anser också att NDB bör vara restriktiv vad gäller samarbete med befintliga IFIs om banken vill verka som ett riktigt alternativ till nuvarande system. Han föreslår istället samarbete med organisationer såsom *The Global Fund* som verkar för utrotandet av sjukdomar, till exempel AIDS och Malaria.

4.1.4 NDB och Världsbanken

NDBs roll i förhållande till Världsbanken och hur banken kan komma att påverka nuvarande internationella utvecklingssamarbete nämns i merparten av studerade artiklar. I Fortalezadeklarationen framhåller BRICS-länderna Världsbankens bristande legitimitet som de menar bottnar i dess förbiseende av vikten av en multilateral *global governance*, att legitimiteten undergrävs ytterligare då 2010 års *voice reform* inte implementerats, och att bankens mål gällande fattigdomsbekämpning och välbefinnande är omöjliga att realisera utan en mer demokratisk *governance* struktur som tar hänsyn till de förändrade maktförhållandena på den globala arenan (VI BRICS Summit, 2014b).

Griffith-Jones (2014) menar i sitt *discussion paper* för UNCTAD att NDB har möjlighet att generera nya initiativ på arenan för utvecklingssamarbete: både genom att komplettera befintliga ansträngningar med sin egen verksamhet, men också genom att utsätta befintliga IFIs för konkurrens, och på så sätt generera nya initiativ och lösningar. Ett samarbete bankerna emellan diskuteras också, och i uttalandet från EU-kommissionen 2013 poängteras att

”there should be a clear understanding from the beginning that its role should be complementary to the role of existing financial institutions” (European Parliament, 2013, 28 maj).

De två bankernas samexistens diskuteras grundligt i rapporten av Prado och Salles (2014). De diskuterar vad för typ av operationell strategi banken är trolig att anta, och menar att det troligen finns tre alternativ: det nuvarande paradigmet inom Världsbanken; den strategi som Brasiliens nationella utvecklingsbank efterföljer som de kallar *compliant passiveness approach*; eller den inom Kinas nationella utvecklingsbank, *consistent pragmatism*. Det nuvarande utvecklingsparadigmet antas osannolikt då det i och med sina konditionaliteter inte är politiskt attraktivt för BRICS-länderna. *Compliant passiveness* approachen fokuserar på upprätthållandet av nationell lagstiftning, och inför inte substantiella krav på låntagarna. Lånen baseras på projektspecifika analyser, och yrkar till skillnad från Världsbanken inte på särskilda institutionella ramverk. Den kinesiska utvecklingsbankens modell kallad *consistent pragmatism* fokuserar på åstadkommandet av resultat, och använder befintliga strukturer för att nå dessa. Denna strategi har kritiserats då Kina menas finansiera projekt i länder med dysfunktionella institutioner.

Prado och Salles menar att den strategi NDB väljer kommer påverka utgången av Världsbankens och NDBs samexistens. Genom att anta *compliant passiveness*-modellen menar de att NDB erbjuder ett alternativ till Världsbanken utan att direkt utmana det nuvarande paradigmet: Även om modellen inte yrkar på institutionella förändringar så utgör den inte heller ett hinder för sådana förändringar, vilket inbjuder till ett möjligt samarbete bankerna emellan. Antagandet av *consistent pragmatism*-modellen å andra sidan, är det scenario som Prado och Salles menar är det mest utmanande då det i grunden ifrågasätter de normer som präglar det nuvarande paradigmet, och det scenario med störst potential att få Världsbanken att problematisera sitt arbetssätt. Prado och Salles menar att denna strategi antingen riskerar undergräva mjukare utvecklingsvärden som arbetats för de senaste decennierna, såsom mänskliga rättigheter och demokrati, alternativt att strategin genererar mer innovativa, flexibla och mer kontextspecifika utvecklingslösningar än de som förespråkas av Världsbanken. Trots ovisshet om vilken modell NDB är mest trolig att anta, konkluderas rapporten med konstaterandet att fältet för utvecklingsstöd i en nära framtid ”*will most certainly go through one of its most transformative periods since its birth*” (Prado & Salles, 2014;197).

4.1.5 Utmaningar

Banken framställs av flera som en utmanare till Bretton Woods-institutionerna, och som en markering gentemot avancerade ekonomier att tillväxt- och utvecklingsländerna nu har valmöjligheter vad gäller utvecklingsstöd (Romero & Nissan, 2014, 18 juli;

Europaparlamentet, 2014). Bankens möjligheter att utmana det nuvarande utvecklingsparadigmet problematiseras emellertid.

Förutom de ekonomiska utmaningar som diskuterats ovan – gällande bankens möjlighet att mobilisera resurser på internationella finansmarknader – framhålls också politiska utmaningar. Olikheterna BRICS-länderna emellan och de olika förutsättningarna länderna ämnar samarbetet med betonas av flera författare: Kina och Ryssland är permanenta medlemmar i FN:s säkerhetsråd; Kinas ekonomi är större än de andra fyra ländernas ekonomier tillsammans; Kinas ekonomi är närmre 16 gånger så stor som Sydafrikas; och tre av BRICS-länderna är demokratier medan Ryssland och Kina är mer auktoritära regimer (The Economist, 2014, 19 juli; Nag, 2015). Enligt Nag (2015) har BRICS fler saker som skiljer dem åt, än de har gemensamt. Det poängteras också att fördelningen av betydande poster i banken, med en post tilldelad vart och ett av de fem länderna (huvudkontor i Shanghai, den första presidenten från Indien, första ordföranden för *Board of Governors* från Ryssland, första ordföranden för *Board of Directors* från Brasilien, första regionkontoret upprättas i Sydafrika) riskerar leda till att banken har svårare att sätta ett tydligt gemensamt mål att sträva mot, och att ländernas olikheter kan komma att försvåra fastställandet av bankens mest grundläggande principer, såsom vad som menas med hållbara projekt (The Economist, 2014). Det spekuleras således i interna maktkamper som kan komma att påverka bankens framgångar, bland annat huruvida Kina kommer vara villigt att subventionera lån till länder vars företag riskerar att konkurrera med kinesiska företag på internationella exportmarknader (Europaparlamentet, 2014).

4.2 Skillnader mellan NDB och Världsbanken i grundläggande styrdokument

I detta avsnitt redovisas en jämförelse av relevanta delar av respektive banks *Articles of Agreement*. Med relevanta delar åsyftas den information som anses relevant i förhållande till studiens teoretiska ramverk. Skillnader och till viss del också likheter redogörs för, strukturerat utifrån olika ämnesområden i dokumenten. Vid de tillfällen då aktuella siffror eller andra klagöranden ansetts nödvändiga vid inläsningen, har andra källor från bankerna konsulterats – såsom Världsbankens senaste årsrapport, dess hemsida och aktuella uttalanden, och deklARATIONEN från Fortaleza-toppmötet vid vilken BRICS-länderna tillkännagav etablerandet av NDB.

4.2.1 Bankernas syfte

IBRDs syfte är att bidra till medlemsländernas återuppbyggnad och ekonomiska utveckling. I Världsbankens årsrapport från 2014 konstateras också att syftet är att bekämpa extrem

fattigdom och öka det gemensamma välståndet på ett hållbart sätt (Worldbank, 2014a). IBRD ska underlätta kapitalinvesteringar för produktiva ändamål, främja privat utländsk kapitalinvestering, och på lämpliga villkor finansiera privata produktiva investeringar med eget kapital, upplånade medel eller andra resurser. IBRDs syfte är också att främja internationell handels fortsatta tillväxt, och att samordna sina lån med andra internationella lån så att de viktigaste, mest brådskande projekten genomförs först (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 1*). I årsrapporten fastslås också att Världsbanken ska adressera områden med störst inverkan på ett lands möjligheter att uppnå de två målen gällande fattigdomsbekämpning och ökat gemensamt välstånd, och att banken förutom lån och andra finansiella instrument också erbjuder teknisk assistans (Worldbank, 2014a). På IBRDs hemsida förtydligas arbetet ytterligare: IBRD stödjer långsiktig mänsklig och social utveckling som privata investerare inte finansierar; främjar institutionella reformer såsom antikorrupsionsreformer; och underlättar länders åtkomst till finansiella marknader, ofta på mer fördelaktiga villkor än landet hade fått på egen hand (Worldbank, 2015b).

NDBs syfte är att mobilisera resurser för infrastruktur och hållbara utvecklingsprojekt i BRICS-länderna och andra tillväxt- och utvecklingsländer som är medlemmar i NDB, för att komplettera redan existerande multilaterala och regionala finansiella institutioner som arbetar för global tillväxt och utveckling. NDB ska använda resurser som finns till dess förfogande till att stödja infrastruktur och hållbara utvecklingsprojekt, både offentliga och privata, genom att tillhandahålla lån, *equity participation*⁹, andra finansiella instrument samt teknisk assistans (*NDB Articles of Agreement: Artikel 1*). Banken ska också underlätta länders åtkomst till finansiella marknader (*NDB Articles of Agreement: Artikel 19*). Ett och samma projekt kan involvera mer än ett land. NDB ska, när det anses passande, samarbeta med både internationella och nationella enheter, offentliga eller privata, och särskilt med IFIs och nationella utvecklingsbanker (*NDB Articles of Agreement: Artikel 1*). Banken ska på så sätt bidra till BRICS-ländernas kollektiva åtagande att uppnå stark, hållbar och balanserad tillväxt (VI BRICS Summit, 2014b).

4.2.2 Medlemskap

Medlemskap i IBRD är öppet för medlemmar i IMF (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 2, sektion 1*), medan medlemskap i NDB är öppet för medlemmar i FN (*NDB Articles of Agreement: Artikel 5*). I både IBRD och NDB ska medlemskapet vara ”öppet vid sådana

---

⁹ En typ av lån där långgivaren är berättigad till vinst i projektet som lånet beviljats för (Investorwords.com, 2015).

tillfällen och i enlighet med de villkor” som beslutas av IBRD, respektive NDBs *Board of Governors*. Medlemskap i både IBRD och NDB är öppet för både låntagarländer och icke-låntagarländer.

4.2.3 Huvudkontor

I IBRDs *Articles of Agreement* fastslås att bankens huvudkontor ska vara beläget i det land som innehar störst antal andelar i banken. Platsen för regionkontor och vilket område som tillhör vilket regionkontor ska fastställas av banken. Banken får upprätta filialer i alla bankens medlemsländer (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 5, sektion 9). IBRDs huvudkontor ligger alltså i Washington, USA (Worldbank, 2015c).

NDB har sitt huvudkontor i Shanghai, Kina. Det fastslås även att banken får upprätta andra kontor som anses nödvändiga för dess operationella verksamhet, och att dess första regionkontor ligger i Johannesburg, Sydafrika (NDB *Articles of Agreement*: Artikel 4).

4.2.4 Auktoriserat och tecknat kapital¹⁰

I både IBRD och NDB ska varje medlem teckna andelar i kapitalstocken. Minsta antal andelar som tillåts tecknas ska i IBRD beslutas av banken, och i NDB ska detta beslutas av *Board of Governors* vid tillfälle för landets inträde i NDB (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 2, sektion 3; NDB *Articles of Agreement*: Artikel 8).

När IBRD etablerades år 1944 var det auktoriserade kapitalet 10 miljarder USD, uppdelat i 100,000 andelar vilket ger varje andel ett värde på 100,000USD per styck (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 2, sektion 2). 2014 består IBRD auktoriserade kapital av 2,307,600 andelar (Worldbank, 2014b). Regleringarna gällande ökning av kapitalstocken fastslår att tre fjärdedelar av IBRDs totala röststyrka måste rösta jakande för att en ökning av kapitalstocken ska genomföras. Det kapital som varje medlem tecknar ska bestå av 20 % antingen *paid-in shares* eller *subject to call*¹¹, medan resterande 80 % ska vara *subject to call* (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 2, sektion 2 och 5). År 2014 har IBRDs 188 medlemsländer tecknat andelar till ett värde av 232,8 miljarder USD (Worldbank, 2014b).

---

¹⁰ Auktoriserat kapital är det kapital, eller den mängd andelar/aktier ett företag tillåts emittera enligt dess grundläggande styrdokument. Tecknat kapital är den del av det auktoriserade kapitalet som emitterats av företaget och tecknats av medlemmar/aktieägare (Investopedia, 2015a; Investopedia, 2015b).

¹¹ *Paid-in shares/capital* är de andelar/det kapital av det tecknade kapitalet som precis som namnet antyder har tecknats och betalats av bankens medlemsländer. *Callable shares/capital* är de andelar/det kapital av det tecknade kapitalet som medlemsländer tecknat men inte betalats, som banken har en fordran på. Banken kan utkräva denna fordran om så krävs för att fullfölja bankens åtaganden (Worldbank, 2012b).

Både IBRD och NDB fastslår att om en ökning av kapitalet sker, ska varje medlem ha en rimlig möjlighet att teckna fler andelar, men ingen medlem är förpliktad till nyteckning vid en sådan kapitalökning (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 2, sektion 3; NDB Articles of Agreement: Artikel 7*).

Det auktoriserade kapitalet i NDB är inledningsvis 100 miljarder USD, uppdelat i en miljon andelar, vilket ger varje andel värdet av 100,000 USD. Värdet av en andel är minimumvärdet som kan tecknas för deltagande i banken av ett enskilt land. Det tecknade kapitalet i NDB är hälften av det auktoriserade kapitalet, 50 miljarder USD, uppdelat in i *paid-in shares* och *callable shares*. Andelar till ett värde av 10 miljarder USD är *paid-in shares* och andelar till resterande 40 miljarder USD är *callable*. Det tecknade kapitalet värde 50 miljarder USD ska delas lika mellan de grundande medlemmarna (alltså de fem BRICS-länderna), och vart och ett av länderna ska således teckna andelar till ett värde av 10 miljarder USD, varav 20 % ska vara *paid in capital* och 80 % *callable capital* (*NDB Articles of Agreement: Attachment 1*).

En ökning av både det auktoriserade och det tecknade kapitalet kan beslutas av NDBs *Board of Governors* under sådana omständigheter och villkor som anses nödvändiga, med en *special majority* (*NDB Articles of Agreement: Artikel 7*) – vilket innebär en jakande röst från fyra av de fem grundade medlemmarna tillsammans med en jakande röst från två tredjedelar av den totala röststyrkan av alla medlemmar (*NDB Articles of Agreement: Artikel 6*).

4.2.5 Röststyrka och andelsteckning

I NDB ska röststyrkan för varje medlem vara lika med det antal andelar som medlemslandet har tecknat i kapitalstocken (*NDB Articles of Agreement: Artikel 6*), medan en medlems röststyrka i IBRD istället består av summan av medlemmens basröster och röstandelar. Antalet basröster utgörs av 5,55 % av IBRDs alla röster, basröster och röstandelar tillsammans, jämnt fördelat mellan bankens alla medlemmar. Antalet röstandelar ska vara lika med det antal andelar medlemslandet tecknat i kapitalstocken, då – liksom i NDB – en andel i kapitalstocken är lika med en röstandel (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 5, sektion 3*). Då vart och ett av de fem BRICS-länderna har tecknat andelar till ett värde av 10 miljarder USD, innebär detta att de fem grundande medlemmarna innehar lika antal röster i banken.

I NDB ska ingen teckningsökning godkännas som får effekten att: reducera röststyrkan tillhörande de fem grundande medlemmarna till under 55 % av den totala röststyrkan; öka röststyrkan tillhörande alla icke-lånande medlemsländer till över 20 % av den totala röststyrkan; eller öka röststyrkan tillhörande ett icke-grundande medlemsland (det vill säga ett

land utanför BRICS) till över 7 % av den totala röststyrkan (NDB *Articles of Agreement*: Artikel 8).

4.2.6 Organisation och ledning

IBRD har en *Board of Governors*, *Executive Directors*, en president, tjänstemän och annan personal nödvändig för bankens arbete (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 5, sektion 1).

NDB har en *Board of Governors*, en *Board of Directors*, en president, vicepresidenter, tjänstemän och annan erforderlig personal (NDB *Articles of Agreement*: Artikel 10).

4.2.6.1 *Board of Governors*

Alla IBRDS befogenheter ska utgå från dess *Board of Governors* som ska bestå av en *governor* och en suppleant som väljs av varje medlemsland på ett sätt landet anser lämpligt. Mandatperioden är fem år, och både *governor* och suppleant tillåts inneha ämbetet i mer än en mandatperiod. Medlemmarna i *Board of Governors* väljer en av *governors* till ordförande. *Board of Governors* har rätt att överlåta befogenheter till *Executive Directors*, förutom ett antal befogenheter som är definierade i IBRDs *Articles of Agreement*. Dessa rör bland annat godkännande av nya medlemmar och villkoren för deras inträde i banken; öka eller minska kapitalstocken; och avsluta ett lands medlemskap (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 5, sektion 2).

NDB fastslår liksom IBRD att bankens befogenheter ska utgå från dess *Board of Governors*, bestående av en *governor* och en suppleant som väljs av varje medlemsland på ett sätt landet anser lämpligt. NDB konstaterar till skillnad från IBRD att varje *governor* ska vara på ministernivå, och fastslår inga detaljer om mandatperiodens längd och möjlighet till omval. Istället konstateras att en *governor* kan bli utbytt ”*subject to the pleasure of the member appointing him*” (NDB *Articles of Agreement*, Artikel 11a). Liksom i IBRD väljer medlemmarna i *Board of Governors* en av *governors* till ordförande, men i NDBs *Articles of Agreement* fastslås att ordföranden väljs på årlig basis. Också i NDB tillåts *Board of Governors* överlåta befogenheter till *Board of Directors*, förutom ett antal befogenheter såsom att godkänna nya medlemmar och villkoren för deras inträde i banken; öka eller minska kapitalstocken; och avsluta ett lands medlemskap. De sju befogenheter som IBRD fastställer alltid måste utövas av *Board of Governors*, återfinns alla även i NDBs *Articles of Agreements*, men här finns ytterligare fyra befogenheter som inte får överlåtas: besluta om antalet vicepresidenter; utse bankens president; godkänna förslag från *Board of Directors* gällande kapitalfodran (*call of capital*); och vart femte år godkänna bankens övergripande strategi

(NDB *Articles of Agreement*: Artikel 11). *Board of Governors* första ordförande ska vara från Ryssland (VI BRICS Summit, 2014b).

4.2.6.2 *Executive Directors/Board of Directors*

I både IBRD och NDB är detta den instans som styr bankens operationella arbete, och ska av denna anledning utöva den makt som tillskrivits dem av *Board of Governors* (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 5, sektion 4; NDB *Article of Agreement*: Artikel 12).

Ursprungligen, och fastställt i IBRDs *Articles of Agreements* fanns tolv stycken *executive directors*. Var och en av de fem medlemmar som innehar störst antal andelar ska utse varsin *director*, och resterande sju ska väljas av alla *governors*, förutom av dem som valts ut av de fem ovan nämnda medlemmarna. Det fastslås också att när fler länder blir medlemmar, kan antalet utökas genom fyra femtedelars majoritet i *Boards of Governors*. I dagsläget har IBRD 25 *executive directors*¹², varav fem är valda av de fem medlemmar med störst antal andelar i IBRD (Worldbank, 2015e). Varje *executive director* ska utse en suppleant. Ordföranden är bankens president (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 5, sektion 4).

NDBs *Board of Directors* ska inledningsvis bestå av en *director* och en suppleant från varje grundande medlemsland. Varje grundande medlemsland utser den *director* och suppleant som ska representera landet. *Board of Governors* ska besluta om, med *special majority*, hur ytterligare *directors* och suppleanter ska utses, så att antalet *directors* inte överstiger tio stycken. Ordföranden för NDBs *Board of Directors* väljs av och bland *Boards of Directors* på fyra år (NDB *Articles of Agreement*: Artikel 12) och den första ordföranden ska vara från Brasilien (VI BRICS Summit, 2014b). *Board of Directors* ska utse en *credit and investment committee* som ansvarar för beslut gällande olika typer av lån och teknisk assistans. Andra kommittéer liknande denna, kan utses när så anses tillrådligt (NDB *Articles of Agreement*: Artikel 12). *Directors* i både IBRD och NDB väljs på två år. I NDBs *Articles of Agreement* fastslås att *directors* kan omväljas medan detta inte omnämns i IBRDs dokument (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 5, sektion 4; NDB *Article of Agreement*: Artikel 12).

4.2.6.3 *President*

IBRDs *Executive Directors* ska utse bankens president. Presidenten ska varken vara *governor*, *director* eller suppleant. Presidenten ska vara ordförande i *Executive Directors*, men åtnjuter ingen rösträtt förutom vid omröstningar då rösterna fördelats jämnt, då presidenten ges en

---

¹² Var och en av de resterande 20 *executive directors* väljs av ett antal länder och varje *director* representerar därmed en stor andel av bankens medlemmar, i vissa fall över 20 länder. Alla bankens 188 medlemsländer finns genom detta system representerade (Worldbank, 2015f).

utslagsröst. Presidenten får även närvara när möten hålls av bankens *Board of Governors*, men har då inte rätt att rösta. Presidentens mandatperiod avslutas när *Executive Directors* så beslutar. Då presidenten är ordförande i *Executive Directors*, har presidenten yttersta ansvar för bankens operationella arbete (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 5, sektion 5*).

Presidentens ämbete omfattar hela Världsbanksgruppen (Worldbank, 2015e).

Till skillnad från IBRD så ska NDBs *Board of Governors* utse bankens president, och personen ska vara från ett av de grundande medlemsländerna ”på roterande basis” (*NDB Articles of Agreement: Artikel 13*). Den första presidenten ska vara från Indien (VI BRICS Summit, 2014b). Presidenten ska varken vara *governor*, *director* eller suppleant. Liksom i IBRD kommer presidenten vara medlem i *Board of Directors*, men åtnjuter ingen rösträtt förutom vid omröstningar då rösterna fördelats jämnt, då presidenten ges en utslagsröst. Presidentens mandatperiod är fem år och presidenten kan inte omväljas. Presidenten ska vara ordförande över kredit- och investeringkommittéen som ansvarar för beslut gällande lån, andra finansiella instrument och teknisk assistans. Det ska finnas minst en vicepresident från varje grundande medlemsland, förutom från landet representerat av presidenten.

Vicepresidenter ska utses av *Board of Governors* på inrådan av presidenten, och ska inneha de åtaganden som beslutas om av *Board of Directors* (*NDB Articles of Agreement: Artikel 13*).

4.2.6.4 *Advisory Councils*

IBRDs *Board of Directors* utser ett *Advisory Council* bestående av minst sju personer med syfte att råda banken i frågor gällande allmän policy. Medlemmarna i rådet ska representera finansiella, kommersiella och industriella frågor, samt frågor kring arbetskraft och jordbruk. Mandattiden är två år, och medlemmar får omväljas (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 5, sektion 6*). *Loan committees* ska också utses för bankens olika projekt. Varje *loan committee* ska bestå av en expert från det geografiska område i vilket projektet genomförs och minst en person från bankens tekniska personal. Syftet är att tillhandahålla information gällande bankens lån och projekt i området (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 5, sektion 7*).

På samma sätt ska NDBs *Board of Directors* utse en *credit and investment committee* som ansvarar för beslut gällande lån, andra finansiella instrument och teknisk assistans. Bankens president ska vara ordförande för denna kommitté. Ytterligare uppgifter gällande kommittén specificeras inte (*NDB Articles of Agreement: Artikel 13*).

4.2.7 *Resursanvändning*

IBRDs resurser ska användas enbart till förmån för bankens medlemmar, eller verksamheter i ett medlemslands territorium, med jämn hänsyn till både utveckling- och

återuppbyggnadsprojekt. Varje medlem ska samarbeta med IBRD genom medlemmens finansdepartement, centralbank eller liknande finansiell agent. (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 3, sektion 1*). När låntagaren inte är medlemslandet självt, ska medlemslandet, dess centralbank eller liknande institution, till fullo garantera lånets amortering och räntebetalningar (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 3, sektion 4*). Innan ett lån beviljas ska en kommitté såsom ovan nämnda *Advisory Council* överlämna en skriftlig rapport med rekommendation gällande projektet.

NDBs resurser ska användas uteslutande för att implementera de syften och funktioner som bankens fastslagit i syftet i Artikel 2 och 3 i dess *Articles of Agreement*. Liksom i IBRD, ska samarbetet mellan NDB och dess medlemsländer verka genom landets centralbank, och i fall då landet inte har en centralbank ska annan institution som anses lämplig utses i samråd med NDB (*NDB Articles of Agreement: Artikel 16 och 17*). Projekt kan vara både i privat och offentlig regi, i medlemsländer som lånar medel från banken. Till skillnad från i IBRD så tillåts i vissa fall även projekt i tillväxt- och utvecklingsländer som inte är medlemmar i banken. Detta vid speciella tillfällen då *Board of Governors* beslutat så, och under villkoret att någon av NDBs medlemsländer har ett intresse av ett sådant projekt (*NDB Articles of Agreement: Artikel 19*). Det fastslås också att projekt i en medlems territorium inte ska finansieras om denna medlem motsätter sig finansieringen (*NDB Articles of Agreement: Artikel 21*)

4.2.8 Operationella villkor

IBRDs *Articles of Agreement* fastslår att bankens lån ska, förutom under särskilda omständigheter, utfärdas till projekt med syfte gällande utveckling och återuppbyggnad. Villkor gällande amortering, räntor, löptider etc. ska bestämmas av banken för varje beviljat lån (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 4, sektion 4*). Gällande vissa finansiella instrument fastslås även att banken ska ha befogenhet att fastställa ”*any other terms and conditions*” (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 4, sektion 5d*)

NDBs *Articles of Agreement* fastslår att när ett projekt eller lån kontrakterats, ska kontraktet fastslå de villkor som medföljer lånet, såsom räntesatser och andra avgifter, löptid och förfallodatum. Dessa villkor ska överensstämja med bankens övergripande policier, och fastställas för att säkra bankens intäkter (*NDB Articles of Agreement: Artikel 22*). Vidare fastslås att banken ska verka i linje med ”sunda bankprinciper”, säkerställa lämplig ersättning och ta hänsyn till lånets medföljande risker (*NDB Articles of Agreement: Artikel 21*).

I både IBRDs och NDBs *Articles of Agreement* konstateras att banken och dess personal inte ska ingripa i politiska angelägenheter i något medlemsland, inte heller ska deras beslut påverkas av landets politiska karaktär. Endast ekonomiska aspekter ska vara relevanta vid beslutsfattande, och dessa aspekter ska ”vägas opartiskt” för att uppnå bankens syften (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 4, sektion 10; NDB *Articles of Agreement*: Artikel 13e). Både IBRD och NDB fastslår att nödvändiga åtgärder ska vidtas för att försäkra att de utlånade medlen endast används till de ändamål som lånet beviljats för, och i IBRDs dokument poängteras även att dessa åtgärder ska vidtas utan politiska eller andra icke-ekonomiska influenser eller överväganden (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 3, sektion 5; NDB *Articles of Agreement*: Artikel 21).

I Världsbankens årsrapport från 2014 framhålls att banken har antagit en ny *country engagement model* som ämnar anpassa bankens policies och projekt till individuella länders behov och prioriteringar (Worldbank, 2014a). Liknande återfinns hos NDB i deklARATIONEN från Fortalezatoppmötet, i vilken BRICS-länderna anger att de avser arbeta för en inkluderande och transparent utvecklingsagenda som beaktar olika nationella realiteter och respekterar nationella policies och prioriteringar (VI BRICS Summit, 2014b).

5 Analys

I detta kapitel tolkas det ovan presenterade resultatet med hjälp av studiens teoretiska ramverk bestående av begreppen *makt*, *governance* och *konflikt*. Kapitlet är strukturerat utifrån studiens forskningsfrågor: Först presenteras ett gemensamt avsnitt gällande de två frågorna om hur NDB framställs i den nuvarande debatten, därefter ett avsnitt om skillnaderna i bankernas styrdokument. Dagna slutsatser av analysen redovisas i nästkommande kapitel.

5.1 Hur NDB framställs i den nuvarande debatten

I deklARATIONEN från Fortalezatoppmötet 2014 konstaterar BRICS-länderna att nuvarande *global governance* struktur skapades under en annorlunda internationell maktstruktur och att strukturen förlorar alltmer legitimitet genom förbiseendet av vikten av multilateral internationell styrning. BRICS-länderna framhåller sin roll som en viktig aktör i arbetet för en förändring mot en mer representativ *governance*, och poängterar vidare NDBs roll i detta arbete. Världsbankens mål gällande fattigdomsbekämpning och ökat gemensamt välstånd välkomnas, men poängteras vara ouppnåeliga utan mer demokratiska strukturer inom institutionerna och en större lyhördhet för enskilda länders utvecklingsbehov (VI BRICS Summit, 2014b). Dessa konstateranden visar på den maktkonflikt som finns inom *global governance*, och hur upprättandet av banken kan ses som ett uttryck för denna konflikt med förhoppning om progressiv förändring. En sådan progressiv förändring som resultat av en konflikt är just det som Thomas Diez och Emily Pia (2007) talar om. Vidare kan det tolkas som ett uttryck för motstånd gentemot nuvarande struktur, som ett klargörande av den nya maktfaktor som BRICS utgör, och NDB som en del av realiserandet av denna makt inom nätverken av *global governance*.

I merparten av de femton studerade texterna framhålls alltså upprättandet av NDB som något konstruktivt för händelseutvecklingen inom både internationellt utvecklingssamarbete och för representationen för tillväxt- och utvecklingsländer inom *global governance* sett från det perspektiv som Duffield (2001) tar upp. Behovet av en institution som NDB understryks både på grund av det enorma investeringsunderskott som finns i infrastruktursektorn i tillväxt- och utvecklingsländer; som ett sätt att öka tillväxt- och utvecklingsländers röst inom internationell styrning; och som en alternativ källa till finansiering, eventuellt med annan approach till utvecklingsstöd än den tillhörande befintliga IFIs (Griffith-Jones, 2014). I och med BRICS-ländernas historia av kritik gentemot Världsbanken och dess användande av konditionaliteter, samt den ovilja som befintliga IFIs uppvisar gentemot förändringar i *global governance*, så

förutsätter många av författarna till studerade texter att sättet på vilket NDB kommer att bedriva sin utlåningsverksamhet kommer att skilja sig från Världsbanken. Rysslands president Putins uttalande om att banken är ett sätt att stoppa Världsbankens ”trakasserier” av de länder vars utrikespolitik skiljer sig från USAs och Europas, tyder också på att NDB är trolig att anta ett annat angreppssätt med färre, eller mindre långtgående villkor än Världsbanken (The Economist, 2014, 19 juli).

Vidare menar Griffith-Jones (2014) att upprättandet av banken har möjlighet att generera nya initiativ inom utvecklingssamarbete, både genom sin kompletterande roll i samarbetet och genom konkurrens. Denna möjliga händelseutveckling som flera forskare (t.ex. Griffith-Jones, 2014; Prado & Salles, 2014) förutspår kan ses utifrån studiens teoretiska ramverk och Diez och Pias (2007) definition av konflikt som oförenliga subjektspositioner med möjlighet att generera konstruktiv förändring. I det här fallet utgörs konflikten av maktförskjutningen som nu återfinns i *global governance* och de avancerade ekonomiernas motvillighet till förändring i linje med denna förskjutning. De oförenliga subjektspositionerna består å ena sidan av de avancerade ekonomier som innehar majoriteten i befintliga IFIs, och å andra sidan av de länder som på grund av de senaste decenniernas utveckling nu utgör en betydande del av global BNP och yrkar på en ökad och representativ andel i *global governance*. Som Diez och Pia (2007) menar så kan oförenliga subjektspositioner vara produktiva och leda till konstruktiv förändring: just en sådan förändring som initieras med upprättandet av NDB, och de förändringar som bland andra Prado och Salles (2014) och Griffith-Jones (2014) förutspår.

Vad gäller NDBs finansiella instrument och dess *business model* poängteras att NDB inte skiljer sig märkbart från IBRD (Romero och Nissan, 2014, 18 juli). Banken kommer använda sig av ett antal olika typer av lån och mobilisera kapital på internationella finansmarknader. Dessa likheter mellan NDB och Världsbanken innebär dock inte att ett antagande om att verksamheten kommer skötas på samma sätt som Världsbanken är korrekt: ovan nämnda skepsis gentemot interventionistiska policies, och skillnader i bankernas *governance* struktur kan indikera ett annorlunda operationellt arbetssätt. Med hjälp av studiens teoretiska ramverk och den kontextuella bakgrunden gällande maktkonflikten i *global governance*, kan förekomsten av dessa finansiella likheter tolkas visa ytterligare på denna maktkonflikt och på NDB som en ny maktfaktor: Bankens attraktionskraft och dess viktigaste bidrag inom internationell styrning, är inte dess finansiella instrument och *business model* utan snarare det faktum att tillväxt- och utvecklingsländer väljer att förbigå nuvarande IFIs och skapa egna finansiella institutioner. Likheterna bankerna emellan kan tolkas visa än mer än skillnaderna

på hur avancerade länders negligering av det förändrade internationella landskapet inte längre tolereras av tillväxt- och utvecklingsländer: Vad *global governance* behöver är inte globala multilaterala banker med radikalt annorlunda modeller gällande kapitalmobilisering, utan en mer multilateral struktur som återspeglar det globala ekonomiska och politiska landskapet. Bankens upprättande kan således tolkas som en tydlig markering gentemot nuvarande system.

Dessa likheter tillsammans med det faktum att flera av texterna framhåller vikten av en global finansiell institution styrd av tillväxtländer (t.ex Griffith-Jones, 2014; Nehru, 2014) kan också ses utifrån studiens teoretiska ramverk: de nätverk av beslutsfattande, den *global governance* som Duffield (2001) diskuterar, samt makt som någonting som skapas i relationella nätverk (Foucault, 1976). Om tillväxt- och utvecklingsländer inte tillåts en större och mer adekvat representation i befintliga *global governance* institutioner såsom Världsbanken och IMF, så skapas istället andra institutioner med potentialen att delta i dessa nätverk. Genom att utgå från Foucaults uppfattning om makt som något skapas i relationer; hans uppfattning om att också institutioner ingår i relationella nätverk; och Duffields teorier kring att internationell styrning sker i just nätverk, blir deltagande i dessa internationella nätverk ytterst en fråga om makt och möjligheten att delta i *global governance*. Detta understryker ytterligare bankens betydelse för tillväxt- och utvecklingsländer som en alternativ kanal för dessa länders röst, och den roll NDB kan spela i en potentiellt mer multilateral *global governance*.

Huruvida NDB bör samarbeta med befintliga institutioner resoneras det kring på olika sätt i de studerade artiklarna. Merparten framhåller NDB som en viktig samarbetspartner till redan befintliga utvecklingsbanker och menar att ett samarbete är viktigt inte minst för att NDB ska kunna dra nytta av den kunskap som redan finns om fältet (Griffith-Jones 2014). Dossani (2014, februari) vid ActionAid menar dock att syftet med NDB riskerar att undergrävas om banken samarbetar med de institutioner som den skapats för att utmana. Någon typ av samarbete med befintliga IFIs är dock troligt, då det fastslås i NDBs *Articles of Agreement* att banken ska samarbeta med just befintliga IFIs och nationella utvecklingsbanker (NDB *Articles of Agreement*, Artikel 1). Även samarbetet kan ses utifrån studiens teoretiska ramverk: om *global governance* uppfattas som nätverk av beslutsfattande, och NDB yrkar på att bli en ny aktör i dessa nätverk, blir sannolikt någon typ av samarbete nödvändigt för att institutionen ska kunna vara med i relationerna där makt skapas. Det som Dossani befarar är att NDB som ett alternativ till befintliga IFI förminsкас men ett samarbete behöver inte innebära det. Prado och Salles (2014) menar att NDBs blotta existens utmanar Världsbankens maktställning och således kan få befintliga IFIs att problematisera sitt arbetssätt. Ett

samarbete kan också innebära att NDB, genom både komplement och konkurrens utgör ett incitament för nya initiativ på arenan för internationellt utvecklingsamarbete (Griffith-Jones, 2014). Bankens operationella arbetssätt lär också inverka på hur ett sådant samarbete kommer se ut, då det till stor del definierar hur annorlunda NDB blir i förhållande till Världsbanken.

5.2 Skillnader mellan NDB och Världsbanken i grundläggande styrdokument

Båda bankerna har som syfte att främja hållbara utvecklingsprojekt, i NDB med betoning på infrastruktur (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 1; NDB Articles of Agreement: Artikel 1*). IBRD initiala syfte har vidgats till att även inrymma fattigdomsbekämpning och insatser för att öka det gemensamma välbefindandet. Förutom båda bankernas vision om en balanserad och hållbar tillväxt, så främjar IBRD också institutionella reformer såsom antikorrupsionsreformer (Worldbank, 2014a; Worldbank, 2015b). Liknande mål återfinns inte hos NDB. Vad som återfinns i båda bankernas *Articles of Agreements* är en paragraf gällande att banken och dess personal inte ska ingripa i politiska angelägenheter i något medlemsland, och inte heller ska deras beslut påverkas av landets politiska karaktär (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 4, sektion 10; NDB Articles of Agreement: Artikel 13e*).

Vad gäller lånevillkor, fastslår både IBRD och NDB att villkor ska fastställas vid varje utfärdat lån, och att dessa ska säkerställa lämplig ersättning till banken med hänsyn till medföljande risker (*IBRD Articles of Agreement: Artikel 4, sektion 4; NDB Articles of Agreement: Artikel 22*). Båda bankerna fastslår också att deras utvecklingsagenda ska respektera individuella länders prioriteringar (Worldbank, 2014a; VI BRICS Summit, 2014b). Förespråkandet av dessa *country specific policies*, tillsammans med paragrafen gällande icke-inblandning i politiska angelägenheter kan ses som något motsägelsefullt i förhållande till IBRDs främjande av institutionella reformer. Främjandet av institutionella reformer kan anses inbegripa en subjektiv föreställning om vilken typ av reform som bör genomföras, och blir således problematisk när den ställs mot klausulen gällande icke-inblandning i nationella politiska angelägenheter. Det faktum att NDB inte har en liknande målsättning gällande reformering av institutioner, kan ses som en indikator på vad för operationellt arbetssätt banken är trolig att anta: ett med mindre långtgående villkor än de som IBRD anses och ofta kritiserar att tillskriva sina lån. Som tidigare nämnts kan främjande av reformer och villkor gällande till exempel mänskliga rättigheter också anses vara betydelsefulla verktyg för att förbättra livssituationen för låntagarländers befolkningar (Barry, 2011) och kritiken mot den nuvarande kinesiska utvecklingsstrategin har bland annat varit gällande att den finansierar projekt i länder med bristande respekt för mänskliga rättigheter (Prado & Salles, 2014).

Risken att detta upprepas inom NDB poängteras av Dossani (2014, februari) och han menar därmed att banken bör välkomnas med viss försiktighet då bankens hänsyn till mänskliga rättigheter ännu inte är känt.

Governance strukturen i IBRD och NDB är det som främst skiljer bankerna åt. Dessa skillnader kan ses som en kritik från NDB mot sättet Världsbanken, och mer specifikt IBRD, styrs på. Inflytandet som icke-lånande medlemsländer kan förvärva i IBRD försöks att begränsas i NDB med hjälp av de regleringar gällande röststyrkan som fastslås i NDBs *Articles of Agreement* (Artikel 8). Bankens agenda ska istället sättas av de länder som berörs av lånen. Beslutet att säkerställa BRICS-ländernas majoritet i banken försäkras också att NDB främst kommer att styras av tillväxtländer, i kontrast till andra multilaterala utvecklingsbanker. Den nuvarande röstningsstrukturen som är jämnt uppdelad mellan de fem grundande medlemsländerna, kan också tolkas visa på vikten av jämlik representation som BRICS-länderna tillskriver multilateralt samarbete.

Sättet på vilket bankernas president väljs skiljer sig också åt mellan NDB och IBRD (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 5, sektion 5; NDB *Articles of Agreement*: Artikel 13). Då presidenten i NDB ska vara från ett av de grundande medlemsländerna på roterande basis och i och med bestämmelserna kring *governance* strukturen, innebär det i praktiken att presidenten alltid kommer vara från ett av de fem länder som innehar störst röststyrka i banken, förutsatt att BRICS-ländernas röststyrka fortsatt kommer vara lika för vart och ett av de fem länderna även när kapitalstocken ökar och banken godkänner andra medlemsländer. Till skillnad från IBRD kommer presidenten i NDB dock att väljas av större andel av medlemsländerna, då presidenten i NDB utses av *Board of Governors* i vilken en representant från varje land återfinns, och inte som i IBRD av 25 stycken som ska representera bankens alla 188 länder. Formellt sett, utifrån bankernas respektive *Articles of Agreements*, kan utläsas att presidentkandidaterna i NDB är från ett färre antal medlemsländer än vad kandidaterna till presidentposten i IBRD potentiellt är, men då IBRDs alla presidenter varit av amerikansk nationalitet verkar urvalet i praktiken vara mer begränsat än vad som anges i IBRDs *Articles of Agreement*. Denna skillnad i urvalsprocessen till bankens presidentpost kan ses ha sin grund i den kritik som BRICS-länderna riktat gentemot Världsbanken och dess, vad BRICS menar är en icke-transparent, icke-standardiserad urvalsprocess. Den fastslagna

mandatperioden på fem år är också en tydlig skillnad gentemot IBRD, där presidenten i vissa fall innehått ämbetet betydligt längre än så¹³.

NDBs och IBRDs operationella arbete styrs av deras *Board of Directors* respektive *Executive Directors*, men sammansättning av dessa styrelser ser annorlunda ut i de två bankerna (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 5; NDB *Articles of Agreement*: Artikel 12). Var och en av de fem medlemmar som innehar störst röststyrka i IBRDs ska utse en *director*, och i praktiken lär det vara så också i NDB, då BRICS-länderna kommer vara de länder som innehar störst röstandel: minst 11 % vardera av den totala röststyrkan, om den jämna fördelningen BRICS-länderna emellan bibehålls. Huruvida NDBs *Board of Directors* kommer att fortsätta ha representanter från en större andel av dess medlemsländer än vad IBRDs *Executive Directors* har, återstår att se när NDB godkänner fler medlemsländer i banken och hur många dessa nya medlemsländer blir.

I NDB till skillnad från IBRD så tillåts i vissa fall finansiering av projekt i ett land som inte är medlem i banken, under villkoret att något medlemsland har intressen i ett sådant projekt (NDB *Articles of Agreement*: Artikel 19). Detta kan till viss del ses som problematiskt då landet i vilket projektet genomförs på grund av sitt icke-medlemskap i NDB inte har haft någon inverkan på bankens policies. Likaså kan villkoret att något medlemsland har intressen i ett sådant projekt problematiseras. Vad artikeln egentligen innebär i praktiken är svårt att förutse då banken ännu inte påbörjat sin operationella verksamhet.

De skillnader som återfinns i bankernas *Articles of Agreement* kan ses som en yttring av den maktkonflikt inom *global governance* som den förändrade ekonomiska och politiska landskapet medfört. Skillnaderna i bankernas *governance* struktur kan tolkas visa på BRICS-ländernas missnöje gällande hur makten inom IBRD fördelas, och kan med införda regleringar i NDB tolkas försöka motverka det inflytande som icke-låntagare och stora avancerade ekonomier såsom USA har över internationellt utvecklingssamarbete. Att BRICS trots ländernas olikhet vad gäller ekonomisk storlek innehar lika stor röststyrka i NDB ger även det uttryck för BRICS missbelåtenhet med och motstånd mot vad de menar är en odemokratisk röstningsstruktur i IBRD. Det faktum att NDB garanteras inneha en majoritet av tillväxtländer visar också på institutionens vikt inom de *global governance* nätverk som Duffield (2001) talar om, genom att den möjliggör en kanal för tillväxt- och

---

¹³ Till exempel Eugene Black 1949-1962, Robert McNamara 1968-1981, och James Wolfensohn 1995-2005 (Worldbank, 2015g).

utvecklingsländers röst inom *global governance*, i vilken dessa länder i nuläget innehar en för liten andel av röststyrkan i förhållande till både ekonomisk, politisk och populationsmässig storlek.

6 Avslutande diskussion

I detta kapital sammanfattas och diskuteras vad som framkommit av studiens resultat och analys, studiens frågeställningar besvaras och avslutningsvis dras slutsatser med hjälp av det teoretiska ramverket för att uppnå studiens syfte. Avsnittet innehåller även ett kortfattat förslag på vidare forskning om ämnet.

6.1 Sammanfattande slutsatser

Denna studie har ämnat belysa maktförskjutningen inom *global governance* genom studiet av hur NDB framställs i den nuvarande debatten, oberoende och i förhållande till Världsbanken. Som en illustration av maktförskjutningen har också *the New Development Bank* och Världsbanken jämförts genom att undersöka skillnader i respektive banks *Articles of Agreement*, för att försöka klargöra om och på vad sätt NDB är ett alternativ till Världsbanken.

6.1.1 Hur NDB framställs i den nuvarande debatten

Resultatet från studiens två första frågor, hur NDB framställs i den nuvarande debatten, visar att merparten av författarna till studerade artiklar framställer banken som en viktig och konstruktiv händelseutveckling inom både internationellt utvecklingssamarbete och *global governance*; en politisk symbol för det förändrade globala landskapet; en möjlighet att öka tillväxt- och utvecklingsländers röst inom *global governance*; och som en alternativ källa till finansiering för tillväxt- och utvecklingsländer (Prado & Salles, 2014; Nehru, 2014).

Återkommande är också att banken förväntas utgöra en alternativ väg till utveckling: med tanke på BRICS-ländernas historia av skepsis gentemot interventionistiska policier och deras kritik gentemot Världsbankens långtgående lånevillkor antas NDB anta en annan approach gällande utvecklingsstöd än den tillhörande befintliga IFIs (Romero & Nissan, 2014, 18 juli; Griffith-Jones, 2014). Utmaningar för NDB nämns också i studerade texter: BRICS-ländernas olikhet gällande ekonomisk storlek, styrelsesätt, medlemskap i FNs säkerhetsråd, samt bankens förmodade svårigheter att mobilisera kapital på internationella finansmarknader till konkurrenskraftiga villkor, nämns som potentiella fallgropar för NDBs framgångar (Nag, 2015; *The Economist*, 2014, 19 juli). Det poängteras också att de finansiella instrument och den *business model* som NDB antar, liknar de som IBRD använder sig av. Utmaningar och likheter till trots, merparten av författarna till de studerade texterna anser banken vara en viktig händelseutveckling och som Nobelpristagaren i ekonomi Joseph Stiglitz uttrycker det: *”an idea whose time has come”* (Walker, 2014, 11 juli). Banken förväntas också kunna generera nya initiativ och lösningar inom utvecklingssamarbetet, både som komplement med

sin egen verksamhet, och genom konkurrens, och på så sätt fungera som en progressiv kraft som kan få befintliga IFIs att problematisera sitt arbetssätt (Griffith-Jones, 2014).

6.1.2 Skillnader i grundläggande styrdokument

Resultatet visar att skillnaderna i bankernas grundläggande styrdokument främst innefattar skillnader i bankernas *governance* struktur, inte minst vad gäller regleringar kring medlemsländers röststyrka. I NDB garanteras BRICS-länderna majoritet, och det fastslås att röststyrkan tillhörande alla icke-lånande medlemsländer inte får överstiga 20 % av den totala röststyrkan (NDB *Articles of Agreement*: Artikel 8). Liknande reglering saknas i IBRD, vilket har lett till att ett ensamt icke-låntagarland innehar 16,2 % av röststyrkan och att BRICS-länderna som tillsammans utgör drygt en femtedel av global BNP, samt innefattar tre av Världsbankens största låntagare och därmed påverkas av bankens policier genom lån, endast innehar 13 % av röststyrkan (VI BRICS Summit, 2014a; Europaparlamentet, 2014). Denna tydliga skillnad mellan NDB och IBRD gällande medlemsländers tillåtna röststyrka kan ses som en reaktion på och ett motstånd mot den, som BRICS-länderna och flera forskare (t.ex. Griffith-Jones, 2014; Prado & Salles, 2014) anser felaktiga och odemokratiska *governance* strukturen i Världsbanken. Den reglering av röststyrkan som fastslås i NDBs *Articles of Agreement* kan ses som en åtgärd från BRICS för att förhindra att länder som inte påverkas av bankens policier genom lånevillkor, inte heller har möjlighet till obegränsat inflytande över dessa policier. Regleringarna garanterar också att banken förblir kontrollerad av tillväxtländer, vilket säkerställer att NDB är en institution inom *global governance* med möjlighet att ge röst till just tillväxtländer. Att det tecknade kapitalet i NDB är jämnt uppdelat mellan de fem grundande medlemsländerna, kan också anses visa på vikten av jämlik representation som BRICS-länderna tillskriver multilateralt styrning.

Valet av president visar också på olikheter i *governance* strukturen mellan de två utvecklingsbankerna. BRICS har kritiserat Världsbankens nomineringsprocess för att inte efterfölja transparenta procedurer, och också det faktum att alla Världsbankspresidenter varit av amerikansk nationalitet trots att det enda som fastslås i IBRDs *Articles of Agreement* är att presidenten ska väljas av bankens *Executive Directors*, i vilken det för nuvarande finns 25 stycken *directors* som representerar alla bankens 188 medlemsländer (IBRD *Articles of Agreement*: Artikel 5, sektion 5; Worldbank 2015e). I NDBs *Articles of Agreement* fastslås istället att presidenten ska väljas av *Board of Governors* där en representant från varje medlemsland återfinns, och att presidenten ska vara från ett av de grundande medlemsländerna på roterande basis. Mandatperioden är satt till fem år, och presidenten kan

inte omväljas (*NDB Articles of Agreement*, Artikel). I Världsbanken är inte presidentens mandatperiod tidsbestämd, vilket har lett till att två presidenter innehaft ämbetet i 13 år vardera. Även denna skillnad kan ses som en reaktion från BRICS på Världsbankens praxis och sålunda en vilja från BRICS att försöka förändra nuvarande maktstrukturer och hur de skapas.

6.1.3 Slutsats

Resultatet från genomförda studie visar att NDB skiljer sig från Världsbanken på ett antal punkter. De skillnader som återfinns i bankernas *governance* struktur tillsammans med BRICS-ländernas skepsis gentemot interventionistiska policies, tyder på att NDB kan komma att utgöra ett alternativ för tillväxt- och utvecklingsländer som motsätter sig de villkor som medföljer lån från Världsbanken. Genom att anlägga studiens teoretiska ramverk kan dessa skillnader bankerna emellan tolkas som en reaktion på missnöjet med Världsbankens röstningsstruktur som de kritiserat som odemokratisk, och BRICS-ländernas föresats att utgöra ett alternativ till Världsbanken.

Vidare kan skillnaderna, tillsammans med de likheter som återfinns mellan bankernas finansiella instrument och *business model*, tolkas som en manifestation av konflikten gällande makten inom nuvarande *global governance*: En *governance* som inte återspeglar den maktförskjutning som skett de senaste decennierna i och med tillväxt- och utvecklingsländers ökade andel av den globala ekonomin. Bankernas likheter i synnerhet, visar på att bankens blotta existens kan tolkas som en sådan manifestation, och en reaktion på den ovilja som avancerade ekonomier i befintliga IFIs uppvisar gentemot reformer i befintliga *global governance* institutioner. Det faktum att tillväxt- och utvecklingsländer nu förbigår nuvarande IFIs genom att skapa egna finansiella institutioner, är en tydlig markering gentemot avancerade ekonomier att detta inte längre tolereras och att BRICS nu utgör en betydande maktfaktor inom *global governance*. Som nämnts i uppsatsens analyskapitel kan detta tolkas som att det BRICS-länderna anser *global governance* vara i behov av, är inte radikalt annorlunda finansiella modeller utan snarare en mer multilateral *governance* struktur som representerar det förändrade globala landskapet. *The New Development Bank* har med sin majoritet av tillväxtländer potential att bidra till en sådan multilateralism.

Just det faktum att BRICS-länderna garanteras majoritet i NDB, visar på att banken är en institution med möjlighet att ge röst åt de länder som i nuvarande *global governance* institutioner innehar en för liten andel av röststyrkan i förhållande till både ekonomisk, politisk och populationsmässig storlek. Även detta kan tolkas som en manifestation av den

maktkonflikt i *global governance* som det förändrade globala landskapet resulterat i. BRICS-ländernas yrkanden på en mer representativ *global governance* struktur sträcker sig nu längre än att innefatta krav på reformer i befintliga institutioner: Konflikten har manifesterats i en konstruktiv förändring som resulterat i ytterligare en aktör i de globala nätverken av beslutsfattande, som nu har möjlighet att öka tillväxt- och utvecklingsländers representation inom de relationella nätverk av makt som utgör *global governance*.

6.2 Förslag på vidare forskning

Då NDB ännu inte påbörjat sin operationella verksamhet, är rekommendationer för vidare forskning kring banken välmotiverade. De färre och mindre långtgående villkor som NDB antas tillskriva sina lån, utgör ett intressant fokus för forskning när banken bedrivit sin verksamhet en tid. Vidare studier kan också inkludera studiet av vad för typ av utvecklingsstrategi som NDB anlägger sin verksamhet; om befintliga IFIs verkar ha påverkats av NDB och problematiserat sitt arbetssätt; och huruvida förväntningarna på NDB som en alternativ väg till utveckling infriats.

7 Källförteckning

7.1 Böcker och artiklar

Alvesson, M. & Sköldbberg, K. (2008). *Tolkning och reflektion – vetenskapsfilosofi och kvalitativ analys*. Lund: Studentlitteratur.

Andersen, H. & Kaspersen, L-B. (2003). *Klassisk och modern samhällsteori*. Lund: Studentlitteratur.

Barry, C. (2011). Sovereign debt, Human rights, and Policy conditionality. *The Journal of Political Philosophy*. 19(3). 282-305.

Bevir, M. (2011). Governance as Theory, Practice and Dilemma. M, Bevir (red.), *The SAGE Handbook of Governance*. (s. 1-16). Thousand Oaks: Sage Publications Ltd.

Börjesson, M. & Rehn, A. (2009). *Makt*. Malmö: Liber.

Diez, T., Stetter, S. & Albert, M. (2006). The European Union and Border Conflicts: The Transformative Power of Integration. *International Organization*, 60(3). 563-593.

Diez, T. & Pia, E. (2007). Conflict and Human Rights: A Theoretical Framework. *Shur Working Paper Series*. 1/07. 1-30

Duffield, M. (2001). *Global Governance and the New Wars*. London & New York: Zed Books.

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H. & Wängnerud, L. (2012). *Metodpraktikan – Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts Juridik AB.

Foucault, M. (1976). *Sexualitetens historia – Viljan att veta*. Göteborg: Daidalos.

Griffith-Jones, S. (2014). A BRICS Development Bank: A Dream Coming True? *UNCTAD Discussion Paper*. Mars 2014, nr 215. Tillgänglig:
http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/osgdp20141_en.pdf

Harrison, G. (2005). The World Bank, Governance and Theories of Political Action in Africa. *British Journal of Politics and International Relations*. 7(2). 240-260.

Hedlund, G. & Montin, S. (2009). Governance som interaktiv samhällsstyrning – gammalt eller nytt i forskning och politik? G. Hedlund & S. Montin (red.), *Governance på svenska*. (s. 7-36). Stockholm: Santérus Förlag.

- Hettne, B. (2008). *Från Pax Romana till Pax Americana*. Stockholm: Santérus förlag.
- Hermele, K. (2004). *Världens oordning – 60 år med Världsbanken och IMF*. Stockholm: Agora.
- Galtung, J. (1958). *Theories of Conflict*. Columbia University. Tillgänglig: https://www.transcend.org/files/Galtung_Book_Theories_Of_Conflict_single.pdf
- Gilje, N. & Grimen, H. (2011). *Samhällsvetenskapernas förutsättningar*. Göteborg: Daidalos.
- Goldman, M. (2005). Tracing the roots/routes of World Bank power. *International Journal of Sociology and Social Policy*. 25(12). 10-29.
- Hou, Z. (2014). The BRICS and Global Governance Reform: Can the BRICS provide leadership? *Development*. 56(3). 356-362.
- Kaluza, K. & Kaluza, M. (2008), i Prado, M. & Salles, F. (2014). The BRICS Bank's potential to challenge the field of development cooperation. *Verfassung und Recht in Übersee*. 47(2). 147-197.
- Kose, M. A. & Ozturk, E. O. (2014, september). A world of Change. *Finance & Development*. 51(3). 6-11. Tillgänglig: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/fandd/2014/09/pdf/kose.pdf>
- Mikkelsen, B. (2005). *Methods for Development Work and Research. A New Guide for Practitioners*. New Delhi: Chaman Enterprises.
- Oxfam. (2014). *THE BRICS DEVELOPMENT BANK – Why the world's newest global bank must adopt a pro-poor agenda*. Hämtad 2015-04-07, från https://www.oxfam.org/sites/www.oxfam.org/files/bp-brics-development-bank-110714-en_0.pdf
- Pant, H. (2013). The BRICS Fallacy. *The Washington Quarterly*. 36(3). 91-105.
- Prado, M. & Salles, F. (2014). The BRICS Bank's potential to challenge the field of development cooperation. *Verfassung und Recht in Übersee*. 47(2). 147-197.
- Sprague, J. (2005). *Feminist Methodologies for Critical Researchers*. Walnut Creek: Altamira Press.

Stephen, M. (2014). Rising powers, global capitalism and liberal global governance: A historical materialist account of the BRICs challenge. *European Journal of International Relations*. 20(4). 912-938.

Todaro, M. & Smith, S. (2011). *Economic Development*. Harlow: Pearson.

Vinthagen, S¹⁴. (2007). *Understanding "Resistance": Exploring definitions, perspectives, forms and implications*. Hämtad 2015-04-16, från <http://www.resistancestudies.org/files/VinthagenResistance.pdf>

7.2 Webbsidor

Chowdhury, J. (2014, 25 juli). Big BRICS for smaller nations: How unconditional can the NDB conditions be? *Russia Today*. Hämtad 2015-04-22, från <http://rt.com/op-edge/175512-brics-china-new-development-bank/>

Chowdhury, J. (2014, 15 september). Bangladesh eager to join BRICS Bank following Chinese interest? *Russia Today*. Hämtad 2015-05-19, från <http://rt.com/op-edge/187960-bangladesh-brics-bank-china/>

Dossani, S. (2014, februari). *BRICS Bank: New bottle, how's the wine?* Hämtad 2015-04-21, från <http://www.brettonwoodsproject.org/2014/02/brics-bank-new-bottle-hows-wine/>

EurActiv. (2015, 12 maj). 'Happy surprise' as Greece receives invitation to join BRICS bank. Hämtad 2015-05-19, från <http://www.euractiv.com/sections/euro-finance/happy-surprise-greece-receives-invitation-join-brics-bank-314514>

European Parliament. (2013, 28 maj). *Parliamentary questions*. Hämtad 2015-04-21, från <http://www.europarl.europa.eu/sides/getAllAnswers.do?reference=E-2013-003603&language=EN>

Europaparlamentet. (2014). *The BRICS bank and Reserve Arrangement: towards a new global financial framework?* Hämtad 2015-04-09, från [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2014/542178/EPRS_ATA\(2014\)542178_REV1_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2014/542178/EPRS_ATA(2014)542178_REV1_EN.pdf)

Hurley, G. (2014), i Oakland, S. (2014, 16 juli). Developing Countries Now Have an Alternative to the World Bank and the IMF. *Vice News*. Hämtad 2015-10-24, från

---

¹⁴ Texten är ett utkast, och läsaren ombeds kontakta författaren innan texten refereras. Referensen godkändes via mailkorrespondens av Stellan Vinthagen, 2015-05-06.

<https://news.vice.com/article/developing-nations-now-have-an-alternative-to-the-world-bank-and-the-imf>

IMF. (u.å.). *About the IMF*. Hämtad 2015-04-22, från <http://www.imf.org/external/about.htm>

IMF. (2015). *World Economic Outlook – Country composition of WEO groups*. Hämtad 2015-05-13, från <https://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2015/01/weodata/groups.htm>

Investopedia. (2015a). *Authorized Share Capital*. Hämtad 2015-04-23, från <http://www.investopedia.com/terms/a/authorized-share-capital.asp>

Investopedia. (2015b). *Share capital*. Hämtad 2015-04-23, från <http://www.investopedia.com/terms/s/sharecapital.asp>

Investorwords. (2015). *Equity Participation Loan*. Hämtad 2015-04-27, från http://www.investorwords.com/15381/equity_participation_loan.html

Momani, B. (2014, 12 november). IMF and World Bank Reform: A dead deal? i *Cigi Online*. Hämtad 2015-04-10, från <https://www.cigionline.org/blogs/wealth-and-international-politics/imf-and-world-bank-reform-dead-deal>

Nag, M. R. (2015). *The BRICS Bank: Now for the hard part*. Hämtad 2015-04-21, från <http://europesworld.org/2015/03/06/brics-bank-now-hard-part/#.VTZTQSG8PGc>

Nehru, V. (2014). *Now Comes the Hard Part*. Hämtad 2015-04-28, från <http://carnegieendowment.org/2014/07/17/brics-bank-now-comes-hard-part/hg8d?reloadFlag=1>

Riksdagen. (2009). *Betänkande 2009/10: FiU16 Ändringar av stadgarna för Internationella Valutafonden och Världsbanken*. Hämtad 2015-04-08, från <http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Utskottens-dokument/Betankanden/Arenden/200910/FiU16/>

Romero, M. J. & Nissan, S. (2014, 18 juli). *A major political move: the BRICS launch the New Development Bank and a reserve arrangement*. Hämtad 2015-04-21, från <http://www.brettonwoodsproject.org/2014/07/major-political-move-brics-launch-new-development-bank-reserve-arrangement/>

Sánchez-Cacicedo, A. (2015). *The NDB: Not just any emerging bank*. Hämtad 2015-04-22, från <http://uscpublicdiplomacy.org/blog/ndb-not-just-any-emerging-bank>

Saidi, H. N. (2014, 21 juli). The BRICS Bank Signals the End of the American Financial Empire and U.S. Dollar Hegemony. *Huffington Post*. Hämtad 2015-04-22, från http://www.huffingtonpost.com/dr-nasser-h-saidi/the-brics-bank-signals-th_b_5604294.html

Solana, J. (2015, 7 april). Låt Kina få en ledande roll. *Dagens Nyheter*. Hämtad 2015-04-10, från <http://www.dn.se/ledare/kolumner/javier-solana-lat-kina-fa-en-ledande-roll/>

Stern, N., Stiglitz, J., Bhattacharya, A. & Romani, M. (2013). *Why the World Needs a BRICS Bank*. Hämtad 2015-04-07, från <http://www.economywatch.com/economy-business-and-finance-news/why-the-world-needs-a-brics-bank-nicholas-stern-joseph-stiglitz.02-05.html>

Sy, A. (2014, 31 juli). A New World Order. *The weekly wonk*. Hämtad 2015-04-10, från <http://weeklywonk.newamerica.net/articles/new-world-order/>

The Economist. (2012, 12 april). *The World Bank: Kim for president*. Hämtad 2015-05-07, från <http://www.economist.com/blogs/feastandfamine/2012/04/world-bank>

The Economist. (2014, 19 juli). *The BRICS Bank - An acronym with capital*. Hämtad 2015-05-07, från: <http://www.economist.com/news/finance-and-economics/21607851-setting-up-rivals-imf-and-world-bank-easier-running-them-acronym>

The Economist. (2014, 11 oktober). *China's back*. Hämtad 2015-04-10, från <http://www.economist.com/news/finance-and-economics/21623758-chinas-back>

The Economist. (2014, 11 november). *Why China is creating a new "World Bank" for Asia*. Hämtad 2015-04-23, från <http://www.economist.com/blogs/economist-explains/2014/11/economist-explains-6>

United Nations. (u.å.). *The Security Council*. Hämtad 2015-04-16, från <http://www.un.org/en/sc/>

United Nations. (2014). *South-South Development Corporation*. Tillgänglig: http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2014/11/ipf_SSDC_BN_12Nov14.pdf

VI BRICS Summit. (u.å.). *Information about BRICS*. Hämtad 2015-04-08, från <http://brics6.itamaraty.gov.br/about-brics/information-about-brics>

VI BRICS Summit. (2012). *Fourth Summit: Delhi Declaration and Action Plan*. Hämtad 2015-04-09, från <http://brics6.itamaraty.gov.br/category-english/21-documents/68-fourth-summit>

VI BRICS Summit. (2014a). *Economic Data and Trade Statistics*. Hämtad 2015-04-09, från <http://brics6.itamaraty.gov.br/about-brics/economic-data>

VI BRICS Summit. (2014b). *Sixth BRICS Summit – Fortaleza Declaration*. Hämtad 2015-04-21, från <http://brics6.itamaraty.gov.br/media2/press-releases/214-sixth-brics-summit-fortaleza-declaration>

VI BRICS Summit. (2014c). *Agreement on the New Development Bank – Fortaleza, July 15*. Hämtad 2015-10-17, från <http://brics6.itamaraty.gov.br/media2/press-releases/219-agreement-on-the-new-development-bank-fortaleza-july-15>

VI BRICS Summit. (2014d). *Treaty for the Establishment of a BRICS Contingent Reserve Arrangement – Fortaleza, July 15*. Hämtad 2015-04-21, från <http://brics6.itamaraty.gov.br/media2/press-releases/220-treaty-for-the-establishment-of-a-brics-contingent-reserve-arrangement-fortaleza-july-15>

Walker, A. (2014, 11 juli). Brics: Building a new development bank. *BBC*. Hämtad 2015-04-07, från <http://www.bbc.com/news/business-28255127>

WHO. (2015). *Conditionality*. Hämtad 2015-05-18, från <http://www.who.int/trade/glossary/story010/en/>

Worldbank. (2010). *World Bank Group Voice Reform: Enhancing voice and participation of development and transition countries in 2010 and beyond*. Hämtad 2015-04-09, från [http://siteresources.worldbank.org/DEVCOMMINT/Documentation/22556148/DC2010-0006-1\(E\)Voice.pdf](http://siteresources.worldbank.org/DEVCOMMINT/Documentation/22556148/DC2010-0006-1(E)Voice.pdf)

Worldbank. (2012a). *What is IDA?* Hämtad 2015-04-08, från <http://www.worldbank.org/ida/what-is-ida.html>

Worldbank. (2012b). *FAQs – About the World Bank*. Hämtad 2015-04-27, från <http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/EXTSITETOOLS/0,,contentMDK:20147466~menuPK:344189~pagePK:98400~piPK:98424~theSitePK:95474,00.html>

Worldbank. (2013a). *United States Overview*. Hämtad 2015-04-14, från <http://www.worldbank.org/en/country/unitedstates/overview#1>

Worldbank. (2013b). *Articles of Agreement*. Hämtad 2015-04-14, från <http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/EXTABOUTUS/ORGANIZATION/BODE>

XT/0,,contentMDK:50004943~menuPK:64020045~pagePK:64020054~piPK:64020408~theSitePK:278036,00.html

Worldbank. (2013c). *Biography – James D. Wolfensohn*. Hämtad 2015-05-08, från <http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/EXTABOUTUS/ORGANIZATION/EXTPRESIDENT/EXTPASTPRESIDENTS/PRESIDENTEXTERNAL/0,,contentMDK:20112786~menuPK:1190243~pagePK:139877~piPK:199692~theSitePK:227585,00.html>

Worldbank. (2014a). *Annual Report 2014 – World Bank*. Tillgänglig: <http://www.worldbank.org/en/about/annual-report>

Worldbank. (2014b). *IBRD/IDA Management's Discussion & Analysis and Financial Statements*. Hämtad 2015-04-24, från <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/20093/WBAR%202014%20FinancialStatements.pdf?sequence=15>

Worldbank. (2015a). *World Bank Group Finances*. Hämtad 2015-04-22, från <https://finances.worldbank.org/Shareholder-Equity/IBRD-Statement-of-Subscriptions-to-Capital-Stock-a/rcx4-r7xj>

Worldbank. (2015b). *International Bank for Development and Reconstruction*. Hämtad 2015-04-08, från <http://www.worldbank.org/en/about/what-we-do/bref/ibrd>

Worldbank. (2015c). *About*. Hämtad 2015-04-08, från <http://www.worldbank.org/en/about>

Worldbank. (2015d). *World Bank President Outlines Strategy to End Poverty, Welcomes New Development Partners*. Hämtad 2015-04-29, från <http://www.worldbank.org/en/news/press-release/2015/04/07/world-bank-president-strategy-end-poverty-new-development-partners>

Worldbank. (2015e). *Organization*. Hämtad 2015-05-05, från <http://www.worldbank.org/en/about/leadership>

Worldbank. (2015f). *International Bank for Reconstruction and Development – Executive directors and alternates*. Hämtad 2015-05-16, från <http://siteresources.worldbank.org/BODINT/Resources/278027-1215526322295/BankExecutiveDirectors.pdf>

Worldbank. (2015g). *Past Presidents*. Hämtad 2015-05-08, från <http://www.worldbank.org/en/about/archives/history/past-president>